

# 1 LAURENCY

## 1.1 Inledning

<sup>1</sup>En sak man lär sig, när man talar med s.k. bildade människor, är att de flesta icke veta vad esoterik är och att de som tro sig veta det veta fel. Tidningarna äro de flestas auktoriteter, icke endast ifråga om politik utan även om allting annat. Även det de tro sig veta om esoterik ha de hämtat ur någon tidning eller tidskrift, av en författare, som i nittionio fall av hundra icke vet vad han talar om. Ifråga om esoterik behöver man visserligen icke veta mer än att man kan skriva ihop vilken smörja som helst. Eftersom vad som helst går i folk – såvida det icke avviker från redan inlärd dogmer (politiska, sociala, kulturella etc.) –, är det enklast för journalisten att söka i urklippssamlingen och därur plagiera någon gammal artikel, vars författare förfarit på liknande sätt.

<sup>2</sup>Det är därför de flesta bildade människor veta, vilket bedrägeri allt esoteriskt är. De behöva alltså icke bry sig om att undersöka saken. De veta, eftersom alla veta. Men så är deras vetande därefter. Allmänheten inser aldrig värdelösheten av detta slags vetande. Vad allmänheten vet är ej värt att veta. Den som nöjer sig med tidningar, nöjer sig med vad folk tror sig veta, en sak i dag och motsatsen i morgon. Hur många reflektera över vad som gällt som sanning i politiskt, religiöst, filosofiskt, vetenskapligt hänseende bara under hundra år och som dagligen varit något annat? Kunna de dra några slutsatser därav?

<sup>3</sup>När ska vi få en historiker, som behandlar vad som kallats sanning under de senaste två tusen åren? Det skulle också vara intressant att få en redogörelse för alla de olika uppfattningar om de flesta frågor, som finnas i mänskliga hjärnorna i dag. De, som alls kunna tänka själva, ha alla olika åsikter om nästan allt. Är icke Sokrates fråga om värdet av människornas vetande (vetandets överensstämmelse med verkligheten) lika giltig i dag? Svaret på den frågan visar människans livsinsikt och livsförståelse.

<sup>4</sup>Esoterikens svar är att människan saknar möjlighet att av sig själv veta något som är värt att veta. De som tro annorlunda äro offer för sin egen okunnighet. Sedan må de fantisera om sin "kosmiska medvetenhet", som aldrig kan nå över den emotionala, emedan ingen människa kan förvärva högre slag av objektiv medvetenhet. Emotionalvärlden är illusionernas värld, illusioner som äro sådana, därför att de aldrig kunna genomskådas.

<sup>5</sup>I alla tider ha de funnits som haft kunskap om verkligheten och livet, invigda i hemliga kunskapsordnar. Dessa ordnar ha inrättats därför att alla, som haft större kunskap än de styrande, fått plikta med livet för den saken. Med en religion, som torterat och bränt dem som haft egen åsikt; med en politisk makt, som avlivat alla som icke gillat sådan politik; med en mänsklighet, som icke tolererar andras åsikter; med en mänsklighet, som är för primitiv att kunna rätt uppfatta kunskapen och som alltid missbrukat makt; med allt detta fanns endast ett sätt: att reservera kunskapen för den elit, som arbetat sig upp till möjlighet att begripa och förstå, som måste ha klarhet, som insett det orimliga i vad som förkunnats, som insett nödvändigheten att tåga med vad de fått lära.

<sup>6</sup>Om filosoferna i sin okunnighets tilltro till egna hugskott icke ständigt vilselett mänskligheten med sina fantasterier, så hade de kunnat bibringa oss, åtminstone såsom fundamental dogm, att vi ingenting kunna veta om sådant som ligger utanför vetenskapens forskningsområden, fysiska erfarenheten. Vi hade därmed sluppit ifrån det otal narrprofeter som i alla tider vilselett mänskligheten. Vi hade förvärvat sunt förnuft och haft en solid grund att stå på.

## 1.2 Om mig själv

<sup>1</sup>Denna min inkarnation är min sjunde såsom esoterisk filosof. Jag är en mycket gammal esoteriker och har därför haft latent kunskap, som kunnat väckas till liv genom esoteriska studier i denna inkarnation. Såsom gammal pytagoré hade jag hylozoiken latent. Men på grund av det

psykologiskt barbariska sätt, på vilket esoteriken från början (fortsättningen blev början lik) meddelades, dröjde det en orimlig tid, innan jag lyckades återerindra mig hylozoiska kunskapen och nå klarhet. Ett tiotal år bortkastade.

<sup>2</sup>Eftersom jag haft pytagoreiska hylozoiken latent, har jag kunnat behandla den, mentalt utforma den till ett absolut tankesystem. När man sökt reducera min omdömesförmåga till minimum, har man valt utvägen att beteckna mig såsom "boksynt". Därmed var jag färdig som kompilator etc. Det finns många, som äro mycket mer boksynta än jag, även i esoterisk litteratur, men som icke förstått *De vises sten* (DVS). Och detta därför att de icke haft det esoteriska mentalsystemet latent. Det hjälper ingen att vara aldrig så "boksynt", om han saknar latent kunskap.

<sup>3</sup>Ofta får man höra människor förklara, att hade de endast fått "utbildning", så skulle de kunnat bli något vad som helst. Det är livsokunnighetens övertro att med bildning kan man "trolla".

<sup>4</sup>"En sådan bok som DVS hade också jag kunnat skriva, om jag bara fått utbildning." Man kunde bara undra, varför de miljoner som fått utbildning icke hade gjort det.

<sup>5</sup>Jag har träffat "obildade", som genom egen reflexion kommit fram till en livsåskådning, som i väsentliga avseenden överensstämmer med esoterikens. Förklaringen var helt enkelt, att de hade alltsammans latent och genom iakttagelse och bearbetning själva lyckats aktualisera det latent.

<sup>6</sup>Det har också visat sig, att just skolning och universitetsutbildning så förkvävt vad som funnits latent, att resultatet blivit en lärd livsodugling med totalt snedvriden verklighetsuppfattning.

<sup>7</sup>Min strävan har varit att utforma en världsåskådning, som skulle kunna godtas som en arbetshypotes av vetenskapsmän och filosofer, när de insett härskande idiologiernas ohjälpliga desorientering. De behöva då en filosofi baserad på fakta och ett mentalsystem, som ger dem en vision av verkligheten och befriar dem från härskande illusioner och fiktioner. När de väl kommit till insikt om att hylozoiken är den enda riktiga verklighetsuppfattningen, äro de äntligen på rätt väg. Att kunna klargöra hylozoikens överlägsenhet som arbetshypotes har varit min strävan och min livsuppgift.

<sup>8</sup>Jag har velat ge människorna en världs- och livsåskådning, som överensstämmer med verkligheten och kan begripas av även mycket medelmåttigt intellekt; en arbetshypotes som de skulle kunna enas om och som, ifall den godtoges, skulle göra individen till, om än omedveten, aspirant på lärjungaskapet. Den skulle göra slut på splittringen i mängden ockulta sekter.

<sup>9</sup>Jag går gärna med på att jag är en nolla, vilket jag också varit för de flesta. Esoterikern jämför sig icke med dem som stå på lägre nivåer utan med dem som stå på högre nivåer. Resultatet blir sanna och icke falska ödmjukheten. Jag är fullt klar över att jag icke förstår dem på högre nivåer, om de icke sänka sig ner till min.

<sup>10</sup>Med erfarenhet av hur de två första delarna av Laurencys verk systematiskt ihjältigts (ingen tidning har ens brytt sig om att anmäla, ännu mindre recensera dem) kan författaren lämpligen ansluta sig till Schopenhauer: "Icke till mina landsmän, icke till mina samtida, till mänskligheten överlämnar jag mitt numera fullbordade verk, övertygad om att det icke kommer att vara utan betydelse för densamma."

<sup>11</sup>Religionen har i alla tider (alltifrån människooffer till tortyr och bål) alltid idiotiserat och brutaliserat mänskligheten med sin till vansinne gränsande fanatism. Ännu i dag har den en vidunderlig förmåga att "kastera förnuftet", som Nietzsches förfärliga uttryck låter. Får jag välja familj för min nästa inkarnation, föredrar jag avgjort att bli infödd i en ateistisk. I regel äro dylika de enda som visa prov på tolerans. Och så slipper man bekajas med alla dessa förnuftslösa fiktioner, som de kristna dogmerna äro. Att dylika fortfarande förkunnas, är bästa beviset på mänsklighetens låga förnuftsnivå.

<sup>12</sup>Naturligtvis skulle jag vilja födas i en esoterisk miljö, så att förnuftet slapp bli impregnerat med förnuftsvidriga illusioner och man senare i livet slapp offra årtal på att befria sig från dessa i

emotionalhöljet liggande idiotiserande emotionalmolekyler. Men en så stor “tur” kan man icke räkna med.

### 1.3 Min utvecklingsväg

<sup>1</sup>Min utvecklingsväg kan i korthet beskrivas sålunda. I Uppsala fick jag en grundlig skolning i filosofi av Hedvall (teoretisk) och Hägerström (praktisk).

<sup>2</sup>Mina egna studier av Fichtes, Schellings och Hegels samlade verk ledde mig till samma uppfattning av dessa romantikers prestationer som jag senare återfann hos Schopenhauer, vilken ifråga om både verklighetssinne och logiskt skarpsinne var dem vida överlägsen. Man har förargat sig över Schopenhauers fräna kritik av dessa “filosofaster”. Men eftervärlden kommer att inse det berättigade i denna kritik. Det kanske kan intressera att höra 45-jaget K.H:s omdöme.

<sup>3</sup>Filosofen Fechner hade tillfälle att sammanträffa med denna senaste inkarnation av Pytagoras. Och på Fechners fråga, vilken filosofi som bäst överensstämde med verkligheten, fick han till svar, att det var Schopenhauers. Varje esoteriker kommer säkert att instämma i detta omdöme.

<sup>4</sup>Mitt studium av Vivekanandas skrifter väckte intresset för yogafilosofien. Slutligen fann jag Blavatskys *Isis Unveiled*. Vid studiet av Blavatskys skrifter väcktes återerinringen av esoteriska kunskapen till liv. Lösryckta fakta, som icke insatts i sina sammanhang, väckte visserligen hågkomster men gävo icke någon klarhet, eftersom jag icke var ett kausaljag utan ett mentaljag. Behovet av ett metodiskt och systematiskt utformat mentalsystem kvarstod således. Detta ledde till ett fortsatt grundligt studium av teosofien, vars främsta representant var Leadbeater, den ende som klargjorde de teosofiska grundbegreppen. Det var först Leadbeaters arbeten, som möjliggjorde utformandet av ett esoteriskt mentalsystem i DVS och senare pytagoreiska hylozoiken i *Kunskapen om verkligheten* (KOV).

<sup>5</sup>Emellertid visade sig icke heller Leadbeaters framställning fullt tillfredsställande. Luckorna ifylldes år 1925 genom studiet av *A Treatise on Cosmic Fire* av 45-jaget D.K. Men redan dessförinnan hade jag grundritningen med de tre aspekterna utformad.

<sup>6</sup>Den, som först väckte mitt intresse för hylozoiken, var biologen Ernst Haeckel i sin populära bok *Lebenswunder*. I slutkapitlet omnämnde han F. A. Langes antydning i *Materialismens historia*, första upplagan, om denna äldsta grekiska världsåskådning, naturligtvis vantolkad i brist på fakta. Så mycket hade Haeckel i alla fall förstått, att tillvarons tre aspekter äro materia, rörelse och medvetenhet, vilka han på sitt sätt uttryckte såsom “materia, kraft och psykom”. Haeckels fria fantasier i övrigt lämnade jag därhän.

<sup>7</sup>Uppslaget väckte forskningsivern och ledde till den framställning av hylozoiken som finns i DVS. Först år 1952 (tre år efter DVS) skulle jag i publicerade tre brev av 44-jaget H. (femte departementet) och 45-jaget D.K. (andra departementet) få bekräftelse på att detta var planethierarkiens grundsyn på tillvaron.

<sup>8</sup>Mina esoteriska litteraturstudier pågingo åren 1917–1925 och återupptogs år 1952. Min esoteriska boksamling skänktes år 1929 (vid dess start) till Stockholms Stadsbibliotek, som förskingrade densamma.

<sup>9</sup>Jag läste praktiskt taget allt som hörde till “kulturområdet” och hade en förbluffande tur att även utomlands träffa på de förnämsta kulturexponenterna och lära av dem. Jag var en god lyssnare och frågare, vilket uppskattades, och sög i mig som en svamp vad de hade att ge. Oändligt tacksam för allt jag fått, ser jag nu efteråt den vidunderliga ledningen genom livslabyrinten.

<sup>10</sup>Redan i Stockholms högskola och Uppsala universitet genomskådade jag livsvärdet av den akademiska lärdomen och smålog åt bildningshögfärden hos dessa minnesautomater. Tyvärr var jag tvungen skaffa mig intyg på mina studier för anställning och utkomst. Hade jag haft privat förmögenhet, skulle jag aldrig frågat efter deras papper. Jag har alltid efteråt beklagat nödvändigheten ta examina. Livsvärdet av dylika liksom av alla slags julgransprydnader på de

lärdas bröst skattas icke högt av esoteriker. Det räknas till de illusioner mänskligheten lever på.

<sup>11</sup>Detta säger jag om mitt arbete för att bespara eventuella biografer besväret med att konstruera hypoteser om min esoteriska utbildning och verkens tillkomsthistoria. Det hela var mycket enkelt. Det bestod i att samla fakta och axiomer och systematisera dessa. Det kan varje diskursivt intellekt göra med tålmod och uthållighet. Svårigheten bestod i att rensa ut missvisande termer, misstolkade symboler och allsköns fiktioner, som råkat komma med när författarna levererat egna förmodanden, att uttaga fakta ur felaktiga sammanhang och insätta dem i rätta och att ge systemet enklast möjliga exakta utformning.

<sup>12</sup>Är grunden en gång lagd med exakt mentalsystem, underlättas därmed i oerhörd grad tilläggnandet av nya fakta och axiom. De falla automatiskt in i sina rätta sammanhang. Det är med esoteriken som med andra vetenskaper. Det är på solida grunden det först och främst kommer an. Den grunden ger endast hylozoiken. Det blir ingen byggnad på lösan sand.

<sup>13</sup>Innan man kan förhjälpa andra till klarhet, måste man själv ha utarbetat ett mentalsystem. Jagets krav på klarhet för egen del i mentalmedvetenheten kan ännu räknas till enbart egoistiskt arbete. Däri ligger ingen förtjänst, icke heller i att man vill delge andra den insikt man vunnit. Det vilja väl alla forskare utan att därför berömma sig.

<sup>14</sup>Jag har i förflutna inkarnationer sysslat med att forma mentalsystem. Min högsta önskan är att kunna möjliggöra klar och exakt uppfattning av tillvarons tre aspekter, de mest fundamentala fakta om kosmos, evolutionen, tillvarons mening och mål. Jag kommer att fortsätta därmed i kommande inkarnationer till deras tjänst som behöva dylika, tills hela mänskligheten godtagit hylozoiken såsom arbetshypotes.

#### ***1.4 Laurencys anonymitet***

<sup>1</sup>Varför jag skriver anonymt.

<sup>2</sup>För det första därför att jag har rätt därtill, sedan må alla litteraturprofessorer etc. påstå motsatsen. Man förstår dem. Vad skulle de annars leva på? Jag vill vara ifred för deras nyfikenhet och litteratörernas klåfingrighet. Mitt privatliv är mitt eget och angår ingen annan. Det jag kan ge av insikt och kunskap ger jag gärna. Men jag vill själv bestämma gränsen. För övrigt har Schopenhauer rätt: Vad en författare har att ge finns i hans verk. Hans person är icke på långt när så givande.

<sup>3</sup>För det andra därför att jag vill såsom författare vara den ende av min ätt.

<sup>4</sup>För det tredje därför att jag icke tillåtit mig komma med egna antaganden eller förmodanden. Fakta och ideer i mina verk äro icke mina egna. Formuleringen är det enda som är mitt, såvitt jag vet. Jag kallar det därför icke för mitt verk.

<sup>5</sup>För det fjärde därför att det jag skriver icke är dikterat av min s.k. personlighet – något som jag icke bryr mig om att närmare söka förklara, eftersom det är min privata hemlighet, som jag har rätt till att bevara.

<sup>6</sup>Det finns fler skäl. Men de här få räcka. Först och sist: författaren har absolut rätt att vara anonym. En esoterisk författare är det för övrigt alltid.

<sup>7</sup>Det var icke av önskan att mystifiera som skillnad gjorts mellan Laurency och utgivaren. Den som har motsvarande erfarenhet, vet varför. Att de som fått förtroendet icke respekterade anonymiteten, var mycket beklagligt. De borde ha förstått bättre. Det kommer naturligtvis att ge uppslag till fantastiska utläggningar, liksom allt folk ej kan förstå men tror sig om att kunna förklara. Den vanliga självöverskattningen.

<sup>8</sup>Vem Laurency i själva verket är, kommer aldrig att uppdagas. Att fråga, vem som förde pennan, är som att fråga, vilken skrivmaskin som användes för utskriften. Både fotografi och biografi ljuga. Men lögnen är ju intressantast. Sanningen vill folk tydligen inte ha. De vilja tillgodose sin hyeneinstinkt. Laurency kommer att förbli anonym, så den ohjälpligt barnsliga nyfikenheten på den tillfälliga personligheten kommer alltid att verka desorienterande. Den som

skrev var ett redskap, ingenting annat. Och även redskapet kommer att förbli en olöslig gåta. För övrigt äro alla biografier bevis på omdömeslöshet, ett intrång på förbjudet område. Envar har rätt att få ha sitt privata medvetenhetsliv i fred för nyfikenhet. Den, som inbillar sig känna sig själv, begår ett kardinalmisstag. Ännu har ingen människa känt sig själv. "Ingen dödlig har lyftat min slöja." Och väl är det. Den kunskapen skulle endast missbrukas, som all annan kunskap, missbrukas att förgifta tillvaron. Jaget är oåtkomligt. Vad jaget varit såsom människa, ser det i femte naturrikets essentialvärld. Vad jaget varit i universum, ser det i högsta gudomsriket. Då först vet jaget, vad det är. Lyd kärlekens råd: lämna människan i fred. Det är också ett vishetens råd.

### ***1.5 Till frågan om författares rätt till anonymitet***

<sup>1</sup>I tidningsspaltorna behandlas åter och åter frågan om författares rätt till anonymitet. Därför må det sägas, att författaren äger en absolut rätt att förbli anonym, såvida han icke därvid gör sig skyldig till lagbrott: ärekränkning etc. Sålänge mänskligheten befinner sig på hatstadiet med hämndbegär och förföljelsebehov, är anonymitet dock något om än mycket svagt skydd för dem som angripa laglöshet och orätrådighet i samhället. Det ödslas mycken tid och energi på pratet om frihet. Friheten är i stort sett en illusion, vilket framgår icke minst av att denna fråga ens behöver diskuteras. Författarens motiv till anonymitet har han rätt att behålla för sig själv. I regel äro de flera.

<sup>2</sup>För sakens skull må författaren Laurency framträda. I de verk han publicerar kan han säga, att nästan inga av de fakta och ideer som däri återfinnas äro hans egna. Endast formuleringen är hans. Men det är dock innehållet som är det väsentliga, och det är icke hans. Skryt med lånta fjädrar passade honom icke. Dessutom hade vid tidpunkten för framträdandet allt vad esoterik hette okunnighetens vanliga skimmer av löje över sig, som kunde återstråla på närstående, socialt och vetenskapligt verksamma. Dessutom fanns hos Laurency själv ett behov att hävda rätten till frihet. Någon måste gå i spetsen. Allt meningslöst, socialt tvång är honom förhatligt. Så insnörda som individerna alltmer bli i dagens samhälle, måste varje möjlighet till hävdande av individens rätt tillvaratas. Det behövs icke längre, när en dag vi få uppleva ett frihetens samhälle. Jag begagnar tillfället att protestera mot att de bibliotek, som äga mina böcker, avslöjat min anonymitet. Det betraktar jag såsom rättskränkning. Litteraturoktorens snokande i allt privat är kränkning av privatlivets helgd.

<sup>3</sup>Vi befinna oss alla någonstans på livets skenbart oändliga utvecklingsstegen. Så mycket är säkert, att ingen biografi någonsin kunnat ange någon människas utvecklingsnivå. Alla biografier äro konstruktioner. Vi veta faktiskt ingenting om andra som är värt att veta. Intresset för de enskilda inkarnationerna, för jagets tillfälliga höljen, har alltid förefallit mig tillhöra hyenestadiet, och litteraturprofessorerna synts mig vara andliga likplundrare. Att rota i folks privatliv uppammar sladder- och förtalsinstinkten. De, som lämnat fysiska världen, leva i emotional- eller mentalvärlden och kunna alltid förnimma andras emotional- eller mentalvibrationer. Låt dem vara ifred för okunnighetens, oförmågans, oförståelsens vibrationer, för att icke tala om repellerande hatinstinkten. När människorna förvärvat kunskap om verkligheten, ha de så fullt upp med sina egna affärer, att de sluta upp med att lägga sig i andras affärer, som de endast kunna fördärva. Som det nu är, motarbeta alla varandras medvetenhetsutveckling.

### ***1.6 Laurencys verk***

<sup>1</sup>Det har visat sig, att ytterligt få insett betydelsen av DVS och KOV, insett att de innehålla koncentratet av mänsklighetens kulturideer. Man läser och konstaterar, "det var bra", men saknar förståelse för dessa böcker såsom unika i sitt slag, utan motstycke i världslitteraturen. Sådant måste man säga även "kulturprofeter" för att de ska kunna fatta det.

<sup>2</sup>Ideer och fakta hos Laurency äro icke nya. Men de ha insatts i sådant sammanhang, att läsaren

förstår deras verkliga betydelse. Det kan man alltså med viss rätt kalla “nyplöjd mark”.

<sup>3</sup>Detta är icke skrivet såsom självberöm. Det är sagt för att folk ska bättre inse och förstå böckerna. Uppskattning är märkligt nog förutsättning för det intresse som erfordras för tillgodogörande av innehållet. Eftersom läsarna icke inse värdefulla böckers värde utan särskilt påpekande, blir dylikt nödvändigt.

<sup>4</sup>Naturligtvis gör Laurency inga anspråk på prioritet för några av hans ideer. Många tänka dem samtidigt, och vem som först formulerar dem är oväsentligt. Huvudsaken är att de bli mänsklighetens egendom. Det är endast utformningen av ideerna, som är individens egen. Någon annan prioritetsrätt finns inte; detta sagt för den händelse att någon för själva sakens skull bleve tvingad att hålla på någon rätt.

<sup>5</sup>Några bedömare av *De vises sten* ha uttalat, att författaren är “boksynt”, varmed skulle underförstås, att Laurency är en kompilator av andras verk. Det vore för mycket begärt, att bedömare skulle äga förutsättning att bedöma det som de bedöma. Det inträffar nog icke oftare än en gång på tusen. Ifråga om Laurencys verk ligger saken så till, att utgivaren, tack vare att han var filosofiskt, vetenskapligt, litterärt och även esoteriskt bildad, kunde utväljas såsom redskap att under ledning utarbeta det tankesystem, som Pytagoras ansåg som önskvärt för innevarande århundrade (1950–2000). Ifall mänskligheten även i nästa århundrade eller årtusende skulle kunna använda Laurencys verk för klarhets vinnande, så skulle nog ingenting mera glädja författaren.

### ***1.7 Avsikten med Laurencys verk***

<sup>1</sup>Laurencys framställning av hylozoiken utgår från naturforskningens fundamentala begrepp. Syftet är att möjliggöra en logisk uppfattning av verkligheten och livet. Esoteriska symboler ha konsekvent utmönstrats. Däremot ha endast esoteriska fakta använts, varför framställningen icke i något avseende strider mot den fundamentala esoteriska uppfattningen av tillvaron. Strävan har varit att i högsta möjliga grad förenkla den schematiska bilden av universum och medvetenhetsutvecklingen.

<sup>2</sup>Laurency har gett esoteriken den kunskapsteoretiska grunden att stå på, något som den dittills saknat, en fatal brist för filosofiskt och vetenskapligt skolade intelligentian. Det beror givetvis på att ingen förut förstått hur nödvändigt detta är och icke kunnat lägga en sådan grund. Hade den funnits med från början, så skulle vi sluppit ifrån dessa otaliga ockulta sekter, som verkat (ofta avsiktligt) vilseledande. Och kritiker hade ej fått tillfälle förlöjliga den sanna kunskapen.

<sup>3</sup>Avsikten med Laurencys verk har också varit att hjälpa till att utveckla mentalmedvetenheten. Mentala utvecklingen gagnas bäst av egna initiativ till reflexion. Människorna äro i stort sett mentalt inaktiva, därför att de låta sig nöja med vad andra sagt och tanklöst säga efter. Det blir ingen mental utveckling på det sättet.

<sup>4</sup>Laurencys uppgift beträffande världsåskådningen var att lämna en kortfattad redogörelse för kosmos atomiska struktur och klargöra tillvarons treenighet (materien, rörelsen och medvetenheten). Detta är två fundamentala fakta, som äro nödvändiga för kunskapen om verkligheten. De ha icke förut klargjorts. Därtill kommer i livsåskådningen hävdandet av livets absoluta lagenlighet.

<sup>5</sup>Det är mycket annat, som har behövt framhävas: såsom att tillvarons mening är uratomernas (monadernas) medvetenhetsutveckling genom evolutionens sex naturriken och sex gudomsriken, planethierarkiens, planetregeringens, solsystemregeringens existens etc. Med detta undanröjes ett otal missuppfattningar och vidskepelser och insattes sunda förnuftet i sina rättigheter, bortfaller teologisk och filosofisk spekulation och framträder hylozoiken i sin underbara enkelhet och självklarhet.

<sup>6</sup>Laurency har sett som sin uppgift att så utforma det pytagoreiska mentalsystemet (med begrepp hämtade från modern naturvetenskap och modern esoterisk psykologi), att det kan tjäna som en godtagbar arbetshypotes för filosofer och vetenskapsmän, när dessa en gång inse det

misslyckade i alla sina okunnighetens fantasispekulationer. Det är en sak varken teosof, antroposof, yogier eller andra ockultister lyckats med. Största möjliga exakthet i beskrivningen av materie- och energiprocesserna har eftersträvats såsom nödvändig grund för verklighetsuppfattningen.

<sup>7</sup>All kunskap vilar på fakta. Men icke alla fakta ha samma betydelse. Det finns oväsentliga, väsentliga och fundamentala fakta. Vetenskaperna ha lätt att drunkna i floder av fakta. I skolan överösas lärjungarna med oväsentliga fakta och förlora både översikt och därmed ofta intresse för ämnet. Det finns ämneslärare, som anse alla oväsentliga fakta väsentliga. Vad skolan behöver är översikter, som ge perspektiv. Det är de fakta, som ge översikter, som äro väsentliga fakta. Även en specialist gallrar ut de konstaterade fakta, som han anser oväsentliga. De fakta som finnas i uppslagsböcker äro redan de utvunna ur en mängd fakta, ett destillat av fakta. Uppslagsböckernas fakta böra icke belasta skolungdomens minnen. Det räcker med att de veta, var de ska finna dem, ifall de någonsin behöva dem.

<sup>8</sup>Laurency är ingen lärare, har aldrig velat vara lärare. Man kan möjligtvis säga, att han är expert på (redan publicerade) esoteriska fakta från planethierarkien och velat infoga dessa i ett mentalt system, så att fakta kommit i för den filosofiskt och vetenskapligt skolade intelligentian begripligt skick, användbart såsom arbetshypotes. Han har icke räknat på förståelse av sin tids filosofer och vetenskapsmän, icke heller av de olika ockulta sekterna. Men systemet borde finnas till hands den dag sökare fråga efter en hållbar arbetshypotes. Han vågar hävda dess överlägsenhet över härskande filosofiska, vetenskapliga, teosofiska, antroposofiska, rosenkreuziska och yogafilosofiska systemen. Det kunde icke ha tillkommit utan de fakta som 45-jaget D.K. lät publicera åren 1919–1949. Det gör icke D.K:s verk överflödigt utan vill tvärtom utgöra en inledning till detta för "oinvigda" svårtillgängliga verk.

<sup>9</sup>Fullt medveten om vilka problem, som möter den, som ovetande om esoteriken vill söka begripa verkligheten, har författaren med dessa egna kommentarer sökt underlätta förståelsen i olika avseenden.

<sup>10</sup>Det är att hoppas, att någon (fullt lämplig därtill) lämnar en exakt redogörelse för de öden denna esoteriska kunskap fått genomgå alltsedan dess första framträdande år 1875. Att denna kapacitet ej får tillhöra någon av de många ockulta sekter, vilka bidragit till desorienteringen på detta esoteriska kunskapsområde, är ett påpekande som ej borde behöva göras men som tyvärr visat sig nödvändigt. Alltför många lida av den självöverskattning och tilltagsenhet, som så lätt stimuleras av medfödd tendens till fantasikonstruktioner och fabuleringsförmåga och som esoteriken tycks ge obegränsade möjligheter till. Frånsett några få fakta (gemensamma för de flesta) tycks individens fantasi fått fritt spelrum. Framför allt förvillande äro alla försök att sammanblanda naturforskningens samt experimental- och introspektionspsykologiens dagshypoteser med esoterik. Det blir ett ohjälpligt kvasi. Esoteriken har inga beröringspunkter med exoterisk forskning. De två måste hållas absolut åtskilda, tills forskningen upptäckt och genomforskat fysiska etervärlden. Det sagda kan icke starkt nog understrykas.

### ***1.8 Laurencys verk är introduktion till esoteriken***

<sup>1</sup>DVS och KOV liksom Laurencys övriga esoteriska arbeten kunna betraktas såsom introduktion till den verkliga esoteriken, till de arbeten som planethierarkiens sekreterare, 45-jaget D.K., dikterat för Alice A. Bailey och låtit publicera i hennes namn. D.K:s arbeten äro närmast avsedda för lärjungar till planethierarkien, vilket uppenbarligen innebär, att dessa skaffat sig en förhandskunskap och hans skrifter icke utan vidare kunna förstås av "oinvigda".

<sup>2</sup>Så nytt som allting måste förefalla dem, som vilja förvärva kunskap om verkligheten, en världs- och livsåskådning så totalt olik härskande ideologierna i teologi, filosofi och vetenskap, så behövs ett grundläggande mentalsystem av tillvarons fundamentala fakta. Utan solida grunden får den studerande ingen verklig klarhet. Oerhörda kunskapsområden vänta på att kunna göras

begripliga.

<sup>3</sup>Det har tyvärr visat sig, att läsare slängt omkring sig allsköns ovederhäftiga omdömen om innehållet i D.K:s verk. Esoterikens historia alltsedan esoteriska kunskapen fick offentliggöras vittnar om människornas tilltro till egen omdömesförmåga i sådant som de sakna alla förutsättningar för. De ha icke lärt sig skilja på fakta och fiktioner, på egna geniala infall och verklig intuition. Man kan gott ge dem rådet att icke uppträda såsom profeter, förrän de blivit lärjungar till planethierarkien och därmed ingått i en grupp med gemensamhetsmedvetenhet. Till dess böra de avstå från att komma med egna utläggningar, begränsa sig till att bearbeta de fakta de fått från planethierarkien. Denna bearbetnings förutsättning är bemästrandet av hylozoiska mentalsystemet.

### ***1.9 Laurencys kritik***

<sup>1</sup>Med sin kritik av filosofien, antroposofien och yogan i KOV ville Laurency uppvisa deras otillräcklighet som världs- och livsåskådning. Kritiken visar det fundamentala och väsentliga. Någon detaljgranskning avsågs ingalunda.

<sup>2</sup>I KOV har författaren skarpt kritiserat de olika ockulta samfund som framträtt efter år 1875. Man har menat, att dessa samfund med sina läror fylla behovet av förnuftigare förklaring bättre än de religiösa, filosofiska och vetenskapliga idiologierna. Emellertid äro alla dessa nyare samfund och deras idiologier behäftade med samma grundfel som de äldre. De utmärka sig för sektväsen. De utgå från papperspåvar med patent på ofelbarhet. De predika dogmer, läror som ej få betvivlas, vilka bli lika många stenar i vägen för fortsatt utveckling. De utesluta varandra, äro exklusiva och icke inklusiva. Allt detta visar, att de äro trossamfund och aldrig förstått den verkliga kunskapen om verkligheten. Tro är icke förståelse. Och den förståelse som saknas är just förståelsen för det väsentliga.

<sup>3</sup>Redan ha allsköns ockultister – spiritister, antroposofer, “rosenkreuzare” etc. –, för att icke tala om missionerande yogier, buddhister, zenbuddhister hunnit med att bibringa sökare så många vilseledande uppfattningar, att det förefaller vara ett sisyfosarbete att rätta till alla missuppfattningar.

<sup>4</sup>Man kan endast råda de studerande att undersöka alla system, jämföra dem och se vilket som ger de enklaste, förnuftigaste, mest generella förklaringarna på förut oförklarliga företeelser.

<sup>5</sup>I KOV 1.1.31 sägs: “Omdömet om västerländska psykologien överlåtes helst åt förstående läsaren...” Det innebär ingen sangvinisk överskattning av omdömesförmågan utan önskan att slippa utdela förintande slaget.

### ***1.10 Laurency bekämpar dogmtänkandet***

<sup>1</sup>Laurency hyser stor vördnad och respekt för vetenskapen, för de stora som fört vetenskapen framåt, för alla andra som insett vetenskapens gränser i alla avseenden. Tyvärr är dogmtänkandet dominerande, och däri ligger grundbristen.

<sup>2</sup>Det är nödvändigt att bekämpa alla de tendenser till dogmatiska betraktelsesätt som förekomma på livets alla områden och även inom vetenskaperna.

<sup>3</sup>Dogmtänkandet inom alla tanke-system (teologiska, filosofiska, vetenskapliga) är största hindret för fortsatt utveckling. Ännu befinner sig även intelligentian på en nivå, där varje skarpsinnigt intellekt tror sig om att kunna bedöma det utforskade och kallar allt revolutionerande nytt för bedrägeri. Det ligger något oefterrättligt idiotiskt i att söka bedöma det okända. Att massan gör det dagligen i nästan alla avseenden, är förståeligt. Men att akademiskt bildade äro föga bättre, är ett fatalt bevis på omdömeslöshet.

<sup>4</sup>Vid universiteten inhämtas de fiktioner om verkligheten och livet som behärska den akademiska opinionen. Den gillar icke sådana arbeten som DVS och KOV. Akademikerna äro så förblindade av sina idiologier, att de äro ur stånd använda sunda förnuftet.



<sup>5</sup>Den vise säger alltjämt med Sokrates: "Jag vet så litet, att det är nästan ingenting i förhållande till allt jag skulle behöva veta." På Sokrates tid visste de "invigda" mycket mer än vetenskapen av idag. Så det finns ingen anledning att överlägset le åt deras kunskap. Men vår tids historiska okunnighet är otrolig. Vad historikerna veta är "amsagor, rövarhistorier och berättelser för den mognare ungdomen". Det förflutna finns i planetminnet. Och endast den som kan avläsa det kan verklighetstroget skildra vad som varit. Vad som finns i det Steiner kallade "akashakrönikan", i emotionalvärlden, är vad folk i alla tider trott sig veta om det mesta. Även i den världen kan historiens musa förliknas vid en sagotant, som spelat in en film.

<sup>6</sup>De, som ogilla Laurencys ton ifråga om "de lärde", må besinna följande.

<sup>7</sup>De veta endast vad de läst och hört. De veta ingenting om överfysiska verkligheten, som utgör nittionio procent av hela verkligheten. De förhåna och förlöjliga allt de icke fått lära sig. De uppträda inför de olärda som om de visste allting och kunde bedöma allting. I sin nästan totala livsokunnighet åbäka de sig i sin inbiliska, förmättna självhärlighet såsom verkliga auktoriteter. De bli därigenom hinder för de sökande och sanningens fiender. De behöva åthutning.

<sup>8</sup>När dessa övermåttan visa lärde begripit, insett och förstått, att vår kosmos kan liknas vid:  
dels en bubbla i urmaterien,  
dels ett solitt, kompakt klot,  
dels en organism, vars celler äro atomer,  
dels ett levande väsen,  
då ha de börjat begripa något om tillvaron.

### ***1.11 Laurency spekulerar icke***

<sup>1</sup>Allt överfysiskt hos Laurency är grundat på esoteriska fakta och ideer från planethierarkien. Författaren har icke tillåtit sig komma med egna åsikter, antaganden, förmodanden, gissningar, teorier eller hypoteser. Om misstag förekomma, så bero de på den s.k. mänskliga faktorn.

<sup>2</sup>Verken bestå till största delen av fakta, som publicerats av planethierarkiens sekreterare, 45-jaget D.K. Samtliga dessa ideer och fakta äro mänsklighetens urgamla arvedel. Det är endast sammanställningen av fakta till ett enhetligt system, som är författarens verk. Även systemets grundritning fanns förut.

<sup>3</sup>De äro arbeten i "populär esoterik" med en för västerländska läsare begriplig terminologi. De äro icke alls avsedda för experter i esoterik utan endast för dem som alltid förblivit sökare efter kunskapen om verkligheten ("det förlorade mästarteordet" eller "de vises sten") och icke kunnat nöja sig med härskande idologier (av idios logos = egen lära, icke idéologi med verklighetsideer) inom teologi, filosofi och vetenskap.

### ***1.12 Laurency fortsätter Sinnetts och Leadbeaters verk***

<sup>1</sup>Sinnett, Leadbeater och Laurency äro de enda västerländskt orienterade esoteriska författare. De ha framställt esoteriken såsom utgående från materiaspekten och därför lättast tillgänglig för oinvigda västerlänningar. Sinnett var hänvisad till att använda sanskrittermer för dittills okända förhållanden. Leadbeater följde lojalt den tyvärr misslyckade terminologi Besant fastställt.

<sup>2</sup>Laurencys uppgift var att fortsätta det verk som påbörjades av Sinnett och Leadbeater, ge västerlänningarna en objektiv beskrivning av verkligheten, en framställning befriad från den oerhörda belastningen av sedan tusentals år nedärvda betraktelsesätt med alla de olika symbolspråken (som alltid vilseleda) och även från den orientaliska subjektivismen, som får människor att förirra sig i emotionalvärlden.

<sup>3</sup>Laurency beslöt sig för att finna västerländska ord för de tre aspekterna, för materielagen, höljeslagen, världarna etc., och införa matematiska beteckningar, så att ett enhetligt universellt beteckningssätt kunde ersätta den allmänna förbistringen samt framför allt så att exakthet i varje detalj underlättades.

<sup>4</sup>Skall esoteriken någonsin kunna utformas vetenskapligt, så blir den matematiska terminologien nödvändig förutsättning och pytagoreiska hylozoiken enda hållbara grunden. Den indiska subjektivismen med dess symbolik kan icke bli västerländsk vetenskap. De som förälskat sig i den må gärna behålla den. Men den, som önskar största möjliga klarhet och exakthet, övergår till Pytagoras. Det är på tiden att den oklarhet mystikerna ha behov av för sina fantasiutsvävningar ersätts med ett exakt, logiskt mentalsystem. Många som studerat hylozoiken häpna över hur ofantligt enkelt det hela kan beskrivas och hur lätt det tillkrånglade, oklara, missvisande kunnat sopas undan med känsla av befrielse.

### ***1.13 Laurency utgår från materieaspekten***

<sup>1</sup>Laurency utgår i sin världsåskådning från tillvarons tre aspekter (materien, rörelsen och medvetenheten) men lägger materieaspekten till grund för uppfattningen. Allting består av uratomer, och detta är det fundamentala. Att materieaspekten skenbart förlorar i betydelse med varje högre atomslag, medan rörelseaspekten ("viljeaspekten") och medvetenhetsaspekten vinna i betydelse, är en helt annan sak. Vad det i första hand gäller är att göra tillvaron begriplig för mänskligheten, och då är materieaspekten den ojämförligt lämpligaste. Den har också den stora fördelen, att den omöjliggör den massa kvasi, som idiotiserat så många s.k. ockultister av alla slag.

<sup>2</sup>Att planethierarkien ser tillvaron ur rörelse- och medvetenhetsaspekterna, är givet. Planethierarkien betraktar hela tillvaron som ett verk av gudar i de 21 högsta atomvärldarna. För människorna däremot gäller det att eliminera den föreställning om gudomligt godtycke, som alla religioner infört i livsuppfattningen, och i stället införa lagbegreppet såsom omöjliggörande varje slags godtycke. I det avseende är frihetslagen den fundamentala, som ger alla väsen (monader) rätt till frihet inom gränserna för allas lika rätt.

<sup>3</sup>Vad Laurency särskilt velat hävda är alltså det berättigade och önskvärda i att utgå ifrån materien, lagen, evolutionen från mineralriket genom allt högre naturriken samt individuella friheten. De fundamentala principerna måste hävdas och få icke glömmas bort vid betraktandet av tillvaron, dess mening och mål. Och de glömmas alltför lätt bort i religiösa och vetenskapliga betraktelsesätten.

<sup>4</sup>Huvudsaken är att den studerande har klart för sig, att all materia samtidigt är medvetenhet och energi, att all medvetenhet samtidigt är materia och energi.

<sup>5</sup>Det ofrånkomliga materiella underlaget måste betonas, och felet med tidigare framställningssätt är just att man icke gjort detta. Man får ojämförligt större exakthet och klarhet, om man utgår från molekylarslag, världar, höljen etc. Mystikerna plågas av denna exakthet, men de ha ju sin litteratur att tillgå, som låter deras fantasi svälla ut i oändligheten.

### ***1.14 För vilka Laurency skriver***

<sup>1</sup>Laurency vänder sig i sina skrifter till flera olika kategorier: dels till dem på kulturstadiet som ha esoteriska kunskapen latent men icke fått tillfälle kontakta den för att väckas till återerinring, dels till intelligentian på civilisationsstadiet som söker efter förnuftig förklaring på livets mening, dels till västerländska filosofer och vetenskapsmän. Det esoteriska gemensamma och hylozoiken utgöra olika delar av hans verk, vilka torde i olika grad intressera de skilda kategorierna läsare. Det esoteriska gemensamma bör icke förväxlas med pytagoreiska hylozoiken, sådan den behandlats i KOV.

<sup>2</sup>Hela DVS skrevs för dem som hade esoterisk kunskap latent i sitt undermedvetna men aldrig kommit till klarhet, beroende på felande fakta. (Därmed avses alltså icke de längre komna esoteriker, som ha återerinrat sin latent kunskap och redan äro väl orienterade.)

<sup>3</sup>DVS är således för esoteriker, och i synnerhet gäller detta andra delen, *Esoteriska världsåskådningen*, och tredje delen, *Esoterisk livsåskådning*. Men även många på kulturstadiet

(mystikerstadiet) kunna ha nytta av första och tredje delen av DVS. Däremot är andra delen icke skriven för dem som äro obekanta med esoteriska kunskapen.

<sup>4</sup>Andra delen av DVS innehåller dels pytagoreiska hylozoiken, dels det för alla esoteriska kunskapsordnar gemensamma. Denna del av DVS skrevs även med tanke på de teosofier, som ägde latent esoterisk kunskap, för att visa dem bristerna i den teosofiska framställningen. De hade möjlighet att omedelbart inse hylozoikens överensstämmelse med verkligheten. Det visade sig, att ytterligt få teosofier voro i stånd att bearbeta esoteriska världsåskådningen i DVS. De allra flesta hindrades av sina fiktioner, som de voro nöjda med, att undersöka hylozoikens världsåskådning och konstatera dess ojämförliga överlägsenhet som världsförklaring. Även teosofiska ledare förklarade sig oförmögna att ens recensera boken.

<sup>5</sup>Därför skrevs KOV såsom en mer populär redogörelse för tillvarons tre aspekter och medvetenhetsutvecklingen genom de olika naturrikena. Framställningen av hylozoiken i KOV är främst avsedd för dem som visserligen ha latent kunskap men icke fått tillfälle kontakta den i nya inkarnationen. KOV är alltså för nybörjare i esoterik och icke för esoteriska "doktorer". Boken vill ge dem ett överskådligt, enkelt mentalsystem, vilka icke fått klarhet genom de teosofiska pionjäreorna, rosenkreuzarna, antroposoferna eller yogafilosoferna. KOV är dessutom avsedd för intelligentian på civilisationsstadiet, som är orienterad i filosofiskt-vetenskapligt betraktelsesätt. Boken vill ge denna intelligentia en förnuftig och hållbar verklighetssyn och därmed befria den från härskande ideologier. Det är viktigt att de intellektuella lära sig inse, att dessa ideologier äro fiktiva och ohållbara. Det måste gå att klargöra för dem faktum, att teologien och filosofien gjort fiasko.

<sup>6</sup>Inser denna intelligentia de exoteriska tanke-systemens fiktivitet, har den tillfälle studera hylozoiken och undersöka dess verklighetshalt. Hylozoiken är ännu så länge en för dem obekant arbetshypotes, som det i alla händelser icke kan skada att bekanta sig med. De, som redan fastnat för de förefintliga ideologierna och äro nöjda med dessa, ha icke heller behov av esoteriken. Laurency hyser emellertid hopp om att många intellektuella icke nöja sig med vad som bjuds i exoteriska litteraturen och därför ska intressera sig för det tankematerial han erbjuder.

<sup>7</sup>Laurency har velat erbjuda filosofer och vetenskapsmän en fattbar världsåskådning istället för de hypoteskonstruktioner, som varit härskande, en gemensam kunskapsgrund för alla tänkande människor, och uppvisa oklarheterna i filosofi, teosofi, antroposofi och yogafilosofi. En världsåskådning avser tillvarons beskaffenhet. Den har såsom världsåskådning ingenting att göra med livsåskådningen och till denna hörande mänskliga behov. Världsåskådningen erbjuder ingenting för känslan, vilket tycks vara det som de flesta fråga efter. Endast en hållbar världsåskådning kan utgöra den orubbliga grund på vilken livsåskådningen jämte rättuppfattningen måste byggas, om den ej skall vila på lös sand.

<sup>8</sup>Det sagda gäller således pytagoreiska hylozoikens världsåskådning. Esoteriken däremot, världs- och livsåskådningen, är endast för "gamla invigda", som ha kunskapen latent. Endast de, som nått perspektivtänkandets stadium och inse den oerhörda begränsningen i mänsklig insikt och bedömningsförmåga, kunna förstå esoteriken.

<sup>9</sup>Det är ingen mening att vädja till folks sunda förnuft, eftersom detta ännu saknas och erhålles först med perspektivmedvetenheten. Godtagen av de s.k. bildade blir esoteriken först när så många mentalt överlägsna enas om den, att akademiska opinionen icke längre vågar yttra sig avfärdande. Vad Schopenhauer sade om "universitetsfilosofien" gäller i många avseenden än i dag och kommer förmodligen alltid att ha sin giltighet beträffande "akademisk opinion". Den kan bara säga efter.

<sup>10</sup>Laurency vill med all nödvändig skärpa betona, att han icke uppträder som någon auktoritet och att de som själva utse honom till sådan göra det på eget ansvar. Han framlägger vad han för sin del kunnat godtaga, och sedan må envar själv välja det tankesystem som bäst motsvarar uppfattningsförmågan. Detta att själv undersöka och välja är icke endast vår rättighet enligt

frihetslagen utan även det förnuftigaste envar kan göra, ojämförligt mycket bättre än att godtaga på god tro. Det är för vår utveckling bäst att icke tro något alls. Allt slags tro, att godta på andras auktoritet utan att begripa eller förstå, verkar förlamande på omdömesförmågan. Blind tro idiotiserar.

<sup>11</sup>Laurencys personliga förhållande till planethierarkien angår ingen. Han har aldrig åberopat sig på något som helst förhållande till den. Hans verk står och faller med dess hållfasthet, med hylozoiska mentalsystemet och dess överensstämmelse med verkligheten.

<sup>12</sup>Laurencys böcker äro endast för dem som måste ha klarhet, kosta vad det kosta vill. Andra göra sig icke besväret med att pröva, hur hylozoiken förklarar allting på enda förnuftiga sättet, hur den ger en visshet och säkerhet i bedömningen som ingenting annat kan.

<sup>13</sup>Det är sällsynt träffa en teosof eller antroposof, som fortfarande är sökare. De flesta ha fastnat för dogmer och "svära på mästerns ord" utan att förstå, ja alltför ofta utan att ens begripa. Däremot har jag hos spiritualisterna funnit många sökare, mottagliga för sunda förnuftets hylozoik och villiga att inhämta kunskap, icke bara dogmer.

<sup>14</sup>Laurencys arbeten äro för förstajaget, icke för andrajaget (eller kausaljaget). De äro för dem som söka förvärva ett mentalsystem, ett konkret begreppsmässigt system, befriat från allt vad symbolik heter. Dyliga hjälpa icke individen att förvärva intuition utan snarare motverka denna strävan. Detta är ett nödvändigt genomgångsstadium. Utan att i en eller flera inkarnationer ha levat ett rent mentalt liv kan individen icke förvärva perspektiv- (47:5) och systemtänkande (47:4), nödvändiga förutsättningar för senare förvärv av kausalmedvetenhet och särskilt objektiv kausalmedvetenhet.

<sup>15</sup>Denna konkreta mentalmedvetenhet är femte departementets speciella förmåga, varför de med detta departement i mentalhöljet äga särskilda, naturliga förutsättningar att på enklaste sätt lyckas därmed.

### ***1.15 Laurency skriver för objektivisterna***

<sup>1</sup>Laurency skriver för objektivisterna, som redan förvärvat naturvetenskapliga betraktelsesätt, ha lättast att förstå tillvarons materieaspekt. Laurencys föregångsmän i detta hänseende äro Sinnett och Leadbeater. Subjektivisterna, som vilja betrakta allting ur medvetenhetsaspektens synvinkel, föredraga sådana författare som Besant och Bailey.

<sup>2</sup>Det betyder att Laurency skriver för dem som gå 1–3–5–7-vägen, icke för dem på 2–4–6-vägen, vilka utgå från medvetenhetsaspekten. De extraverta lärjungar, som gå objektiva vägen (departementen 1,3,5,7), finna det lättast att utgå från materieaspekten. De introverta, som gå subjektiva vägen (departementen 2,4,6), föredra medvetenhetsaspekten. Under själva "utbildningsprocessen" ha dessa två olika typer svårt att uppskatta varandras förtjänster.

<sup>3</sup>Ifall jag icke får tillfälle att utforma tredje delen av hylozoiken, hoppas jag att bearbetaren av föreliggande material "håller stilen", objektivismen, och icke förfuskas den till subjektivism. Tids nog komma författare, som subjektivera allting.

### ***1.16 Laurency skriver icke för esoteriska eliten***

<sup>1</sup>Laurency skriver icke för esoteriska eliten. Hans avsikt är ingalunda att ge anvisningar åt lärjungar till planethierarkien eller åt de esoteriker, som redan ha den hylozoiska grunden. De ha bemästrat mentalmedvetenheten och söka förvärva kausalmedvetenhetens intuition. De ha sina skolor, som mest syssla med tillvarons medvetenhetsaspekt, en sida som är väl tillgodosedd. För dem finns rikhaltig litteratur, obegriplig för "oinvigda".

<sup>2</sup>Emellertid kunna även sådana gamla esoteriker behöva en förberedande kurs för sin nya hjärna. Därefter kunna de söka vidare och, om de så vilja, bli experter i esoterik.

<sup>3</sup>Det har visat sig, att sådana som tro sig vara esoteriker icke endast saknat grunden utan även visat sig oförmögna att inse dess nödvändighet och att fatta hylozoikens grunder.

### ***1.17 Laurencys terminologi***

<sup>1</sup>Laurencys strävan har varit att definitivt utmönstra alla symboler och oklara beteckningar och införa en enkel, lättfattlig, sparsam terminologi. Eftersom den pytagoreiska hylozoiken möjliggör en matematisk indelning av de olika materielagen och världarna, har denna utväg anlitats. Det räcker fullständigt med enbart matematiska beteckningar på sådana företeelser, som ligga utom varje möjlighet till mänsklig uppfattning. Därmed klargöres, att "detta är ofattbart". Det är meningslöst att hitta på en massa obegripliga (vanligtvis missvisande) ord för detta ofattbara. Matematiska beteckningssättet reducerar terminologien till ett minimum och är det enda i verklig mening internationella. Där det alldeles saknas, blir det förr eller senare kaos. Matematiska beteckningar möjliggöra en exakthet som eljest ej kan erhållas.

<sup>2</sup>Det borde vara en självklar sak att i västerländska arbeten i esoterik uteslutande använda västerländska beteckningar och icke sådana på sanskrit. Laurency har i vissa sammanhang även medtagit sanskritbeteckningar (inom parentes) för att i viktigare fall förklara de i gamla esoteriken (Blavatskys, Besants och Baileys arbeten) förekommande. Det bör övervägas om icke även dessa böra slopas i eventuella nya upplagor. Ett ytterligare skäl för slopandet av sanskrittermer är att dessa i regel missförstås av i esoteriken oinvigda indier (yogier etc.). Att de alls fått förekomma, vittnar om tidigare författarnas felande förutsättningar för utformning av terminologi. Besants försök att använda gamla ohjälpligt idiotiserade beteckningar borde verka avskräckande i det hänseendet. Hela den teosofiska terminologien alltifrån Blavatsky ger intryck av hjälplöshet.

### ***1.18 Laurency skriver om förstajagets verklighet***

<sup>1</sup>Laurency intresserar sig icke särdeles för övermänskliga världar. Hylozoiken, det pytagoreiska mentalsystemet, ger visserligen en summarisk skiss av hela kosmos enligt planethierarkiens syn på tillvaron. Men det är uteslutande därför, att kunskapen om de mänskliga världarna annars skulle sakna erforderlig grund.

<sup>2</sup>Det är således fullt avsiktligt som Laurency så gott som uteslutande behandlat förstajaget (monaden i förstatriaden), dess världar, höljen och slag av medvetenhet. Det gäller att befria mänskligheten från dess nuvarande desorienterande ideologier, och då får man utgå från och i möjligaste mån hålla sig till människans världar. De, som uppnått kultur- eller mystikerstadiet och börja intressera sig för sitt "högre jag", ha större möjligheter att själva orientera sig.

<sup>3</sup>Det Laurency sett som det viktiga för närvarande är att ge de tänkande människorna bland exoteristerna kunskap om livets mening och mål i form av ett för dem begripligt och godtagbart mentalsystem, att ge intelligentian på civilisationsstadiet en vision av tillvaron och ett motsägelselöst, ovederläggligt tankesystem, som överensstämmer med verkligheten i människans världar (47–49) och därför kan orientera i denna verklighet. Det är en grund att bygga vidare på för dem som vilja orientera sig i femte naturrikets världar (45–47).

<sup>4</sup>Människans mål i människoriket är förvärv av medvetenhet i sitt egentliga hölje, kausalhöljet. När hon lyckats därmed och blivit ett kausaljag, är det dags för henne att intressera sig för femte naturrikets uppfattningar om hithörande världar. Det vore meningslöst att offra tid på sådant som i alla fall är obegripligt för människan. Det kan endast bli missförstånd.

<sup>5</sup>En annan sak, som för Laurency varit lika väsentligt, är att utrensa hela den gamla, direkt missvisande symboliken från de numera överflödiga kunskapsordnarna, en symbolik som varit grunden till härskande illusioner och fiktioner i religion och även i filosofi. Det är nödvändigt att ersätta dessa feltolkade symboler med exakta begrepp och införa ett matematiskt beteckningssätt så långt detta är möjligt istället för nya obehövliga beteckningar, som alltid bli förvrängda.

### **1.19 Laurency och D.K.**

<sup>1</sup>Under 30 år dikterade 45-jaget D.K. (alias Kleinias) för lärjungen Alice A. Bailey sammanlagt 18 böcker, som utgivits av Lucis Trust. Han låter förstå att de närmast äro skrivna för kausaljag. Tyvärr ha dessa esoteriska fakta och ideer fallit i händerna på oinvidga, som tro sig vara esoteriker, och naturligtvis missuppfattats och förvrängts med beklagliga följder för dem själva. Att tro sig förstå är icke detsamma som att förstå. Laurency har i mycket stor utsträckning använt dessa D.K:s meddelanden, nerdimensionerade till ett mentalsystem, så att de kunna förstås av den esoteriskt skolade intelligentian. Detta må påpekas för att icke framdeles alltid påpassliga kritiker ska kunna insinuera, att Laurency velat smycka sig med "lånta fjädrar". En sakkunnig, välvillig jämförelse av verkligt kompetenta kan emellertid lätt konstatera, var gränserna gå för de lånade ideerna.

<sup>2</sup>De flesta fakta i D.K:s verk, som Laurency kunnat använda för sin eventuella läsekrets, har han införlivat i sina arbeten. Övriga äro emellertid ingenting för oinvidga. Det är med flit Laurency avstått från att göra reklam för D.K:s verk. Det beror på avskräckande erfarenheter av hur omogna läsare av dessa böcker missförstått det mesta. Som vanligt tro alla, att de kunna förstå det som de kanske kunna begripa, ett osvikligt tecken på självöverskattning och bristande självkritik, aningslöshet om egna okunnigheten. Samtliga läsare icke endast tolkade det lästa fel utan förlorade balansen och talade som om de vore i besittning av högre omdömesförmåga. De blevo rent ut sagt stolliga.

<sup>3</sup>Det är typiskt för människorna, att så snart de få höra talas om högre stadier, tro de sig genast befinna sig på högsta. Och när de få höra om "övermänniskor", tro de sig vara sådana. Man får beklämmande intryck av själv tilltagsenheten hos läsare, när de frankt förklara sig kunna förstå allt och inbilla sig kunna bedöma andras utvecklingsnivå, vilket senare är omöjligt utan kausal objektiv medvetenhet (som kan konstatera föregående inkarnationer, höljenas departement, aktiverade medvetenheten i olika molekylärlag, förvärvade egenskaper etc.). Jämlikhetens idiotiserande illusion gör sig gällande på alla områden.

<sup>4</sup>Rådet till dem, som börja studera D.K:s skrifter, är att läsa dem i en grupp och genomdiskutera det lästa, varmed åtskilliga missuppfattningar kunna undvikas. Den som saknar esoterisk kunskap saknar de mest elementära förutsättningar för att förstå D.K:s verk. De, som icke redan förvärvat "esoteriskt sunt förnuft", äro omogna för dessa skrifter. I varje fall lämpa de sig icke för "oinvidga". Mycket i hans arbeten kan förstås endast av kausaljag. D.K. säger själv om dem, att de icke kunna förstås av nuvarande generation. Detta har också visat sig på ett avskräckande sätt.

### **1.20 De vises sten**

<sup>1</sup>Sanning är kunskap om verkligheten. Det finns intet annat "guds ord" än kunskapens bok om verkligheten. I DVS nedlade Laurency sammanfattningen av den kunskap om verkligheten som blivit tillgänglig vid tiden för bokens författande.

<sup>2</sup>"Gudomlig kärlek" är essentialitet. Denna essentialmedvetenhet (46) har som all annan medvetenhet två tendenser: "visdom och kärlek", kunskap om verkligheten (insikt och förståelse) och tjänande inställning till allt i livet. Förutsättningen är först och främst total självglömska. Essential och ännu högre slag av kunskap är lagkunskap, innefattande även förmåga av felfri lagtillämpning så långt denna kunskap sträcker sig. För individerna i högre riken äro veta och kunna samma sak.

<sup>3</sup>DVS är en bok av sammanställda aforismer. De, som läst den en eller ett par gånger, veta icke vad som står i den. Den ende, som insett detta var den som sade, "en sådan bok blir man aldrig färdig med utan har att göra med den ett helt liv." Varje gång de läsa den göra de nya upptäckter, se sådant som de icke sett förut. En filosofie doktor sträckläste boken på 36 timmar. Men när författaren en vecka efteråt sökte få veta vad han funnit i den, så blev svaret, att "den innehöll

väldigt mycket”. Ett allmänt intryck således av dessa tusentals för honom nya fakta. Innehållet bortkastat.

<sup>4</sup>Första delen av DVS skrevs såsom en allmän orientering för de villrådiga intellektuella. Den avsågs att vara sunda förnuftets uppfattning av de frågor som däri behandlas. För att inse denna uppfattnings berättigande fordras dels att ha uppnått kulturstadiet, dels att ha förvärvat sunt förnuft på detta stadium. Problemen ha behandlats inom immanensfilosofiens ram och närmast motsvarande agnostikerns ståndpunkt, alltså utan överfysisk inblandning och utan esoterisk kunskap.

<sup>5</sup>Kapitlet om filosofien i denna del utgör sammanfattningen av de resultat filosofien kan komma till på egen hand utan esoteriken.

<sup>6</sup>Andra delen av DVS var en kort sammanfattning för dem som studerat Blavatsky, Sinnett och Leadbeater. Blavatsky redogjorde för symbolerna i de olika kunskapsordnarna. Sinnett och Leadbeater voro de som bäst utnyttjat de fakta som vid den tiden förelågo. Den esoteriska världsåskådningen i DVS (andra delen) var aldrig avsedd som inledning till esoteriken. Den var alltför komprimerad för att kunna läsas och förstås av “oinvigda”. En liten skrift, *Sfinxens tre frågor*, skulle utgöra en kortfattad översikt av världsåskådningen i DVS men visade sig även den alltför litet utredande.

<sup>7</sup>Andra delen var avsedd endast för dem som en gång tillhört någon esoterisk kunskapsorden och alltså hade vetandet latent. Många sådana hade hamnat i teosofiska samfundet men voro otillfredsställda med förefintliga framställningen av esoteriken. Den skrevs ej med tanke på majoriteten av teosoferna (“de oinvigda”), eftersom dessa aldrig förstått problemen, vilket framgick av deras auktoritetsdyrkan och eviga frågan “vem har sagt det?”. Den, som ej själv kan inse huruvida fakta äro fakta, är ej mogen för esoteriken.

<sup>8</sup>Den esoteriska världsåskådningen i DVS utgår från, att kan tillvaron alls begripas, måste kunskapen om den också kunna logiskt bevisas vara enda möjliga förklaringen, enda riktiga tanke systemet. Hylozoiken är det absoluta tanke systemet och är i exakt överensstämmelse med tillvarons fundamentala fakta och faktorer.

<sup>9</sup>DVS andra och tredje del voro avsedda för dem på humanitetsstadiet, dem som hade mystikerstadiet bakom sig. Den har ingenting förstått av det väsentliga i DVS två esoteriska delar, som jämställer dem med filosofi eller mänsklig spekulering. DVS vilar på fakta om verkligheten, fakta som vanliga människor äro totalt ur stånd att konstatera eller verifiera.

<sup>10</sup>DVS skrevs för eliten. Många tyckte illa om uttrycket. Men därmed avsågs endast att väcka dem som utan att ana det hörde till eliten. Beviset därpå var att de förstodo första och tredje delen av DVS.

<sup>11</sup>DVS är icke ett verk av mig, även om jag varit redskapet som fört pennan och fått skriva om varje sida, tills innehållet godkänts såsom rätt uppfattat. Formuleringen är min utom beträffande citaten. Jag har icke tillåtit mig en enda förmodan eller gissning, ett enda antagande. Jag har icke skrivit något som jag ej själv godtagit såsom hållbart. För övrigt är icke ett enda faktum, icke en enda idé min egen. Nästan allt finns redan i esoteriska litteraturen, om än annorlunda uttryckt. Framställningen och sammanställningen är min. Min strävan har varit att utrensa alla symbolerna och gammal, utsliten, missvisande terminologi. Hylozoiken framträder.

<sup>12</sup>DVS innehåller fyra revolutionerande nyheter, som aldrig meddelats ens i esoteriska kunskapsordnar.

<sup>13</sup>Den första är lösningen av treenighetens “mysterium”, tillvarons tre likvärdiga aspekter, det väsentliga i absoluta kunskaps systemet, grundvalen för framtidens filosofi och vetenskap.

<sup>14</sup>Den andra är hävdandet av, att materien (atomerna) är bäraren av medvetenheten, att tillvarons mening är medvetenhetsutvecklingen, att denna består i jagets fortsatta självaktivering av medvetenheten i allt högre slag av molekyler och atomer, att det är dessa som utvisa gränserna för de olika slagen av medvetenhet, att utan denna insikt jaget drunknar i medvetenhets oceanen

mellan världarna 48 och 46, som fallet är med rajayogier.

<sup>15</sup>Den tredje är angivna objektiva grunderna för de olika utvecklingsstadierna.

<sup>16</sup>Den fjärde är formuleringen av "livslagar" med särskilt framhävande av de väsentliga för vår tid såsom inledning till vattumannens lagepok.

<sup>17</sup>Den, som icke av sig själv kan inse detta, saknar förutsättningar att begripa esoteriken och bör ägna sig åt den ockulta symboliken och fortsätta med de kära fantasierna.

<sup>18</sup>Alice A. Baileys skrifter med citaten från *Old Commentary* äro definitiva avskedet från orientaliska framställningssättet.

<sup>19</sup>Innan det alls kan bli tal om ändamålsenligt liv, måste mänskligheten förvärva kunskap om verkligheten, om tillvarons mening och mål, om sättet för målets uppnående. Sedan kan man börja ordna livet på förnuftig sätt. Innan dess är allt på måfå.

### **1.21 Kunskapen om verkligheten**

<sup>1</sup>KOV är ägnad att utgöra en filosofisk och vetenskaplig grund för riktig verklighetsuppfattning. Den har ingalunda några högre pretentioner. Så mycket större är emellertid behovet av Pytagoras enkla hylozoiska mentalsystem, som med sin lära om monaderna och deras evolution genom materiehöljen, om tillvarons tre aspekter, om evolutionen genom tolv naturriken, sex i planet- och solsystem och sex i allt högre kosmiska världar. Detta underbart klara tanke-system kan aldrig ersättas av ett bättre för en mänsklighet som icke förvärvat kausalmedvetenhet. Framtida mentalsystem komma att innehålla ett otal fler esoteriska fakta. Men samtliga måste bygga på det pytagoreiska systemet, som utgör grundsystemet för alla verklighetssystem.

<sup>2</sup>De två första delarna av KOV, *Verklighetsproblemen del I* och *del II*, torde kunna betraktas såsom innehållande framtida vetenskapens grundläggande världsåskådning. Denna kan och bör ersätta den filosofiska spekulativen.

<sup>3</sup>Avdelningen om kunskapens historia innehåller en välbehövlig kritik av teosofiska sekternas verklighetsuppfattning, som på grund av bristen på fakta varit ofullständig och i stora delar missvisande.

<sup>4</sup>Avdelningen om filosofiens historia är definitiva vederläggningen av all filosofisk spekulativen.

<sup>5</sup>Steiners antroposofi är genomgående falsarium av esoteriken. Detta kan endast förklaras med att Steiner var offer för, insvept i en svarta logens tankeform.

<sup>6</sup>Yogafilosofien har kunskapsteoretiskt vederlagts. Dess världsåskådning kommer i sinom tid att ersättas av hylozoiken. Dess metoder äro olämpliga för västerlänningar. Det får bli dessas sak att i en framtid bibehålla vad som kan vara användbart av raja, bhakti (för mystiker) och karma yoga. Hatha och gnana yoga kunna utan vidare avskrivas.

<sup>7</sup>Jag har analyserat sönder filosofien, antroposofien och yogan icke för att kritisera utan för att befria åtminstone västerlänningarna från desorienterande idologier, eftersom de verka idiotiserande och utgöra hinder för verkliga kunskapen.

<sup>8</sup>Mina uppsatser i filosofi, antroposofi och yoga torde tillräckligt förklarat och försvarat Buddhas påstående, att mänskliga förnuftet ej kan lösa verklighetens och livets problem. Akademiska intelligentians kapacitet lär ingen vidare behöva överskatta.

<sup>9</sup>KOV borde kanske hellre ha kallats *Verklighetsproblemen* och de två avdelningarna med denna beteckning kallats *Kunskapen om verkligheten*, ty det är just vad de innehålla. De övriga uppsatserna behandla historiska företeelser. Emellertid talade mycket för att hela boken skulle få den titel den fick.

<sup>10</sup>Språkbehandlingen i KOV lämnar mycket övrigt att önska. Författaren gav akt endast på faktainnehållet och tog ej hänsyn till kritikernas obenägenhet att se till något utöver formuleringen, deras oförståelse för det för dem nya och alltså ofattbara.

<sup>11</sup>Man får nog överge förhoppningen att med KOV kunna väcka filosofer och vetenskapsmän



till omprövning av den kunskapsgrund deras världs- och livsåskådning vilar på. Dogmatiska tänkandet har tydligen ännu icke fått det grundskott som skall sänka dess konstruktion. Modet att träda fram och förkunna innersta övertygelsen saknas hos de flesta, som för egen del kunna godtaga hylozoiken såsom arbetshypotes. Egendommeligt nog tyckas de icke inse sitt ansvar, att de genom sin feighet hindra sanningens röst att göra sig hörd, att de äro stenar på vägen. Vad ha de för rätt till framtida anspråk: få födas i kulturnation, kulturfamilj, få erforderlig organism och hjärna, få tillfälle till studier?

### **1.22 Serien *Livskunskap***

<sup>1</sup>I fjärde delen av sitt verk, de fem volymerna i serien *Livskunskap*, har Laurency redovisat esoteriska fakta från existerande symboliska litteraturen och därvid återgivit dessa på begripligt språk enligt den fundamentala matematiska terminologi Laurency använt i sina tidigare verk. I allt, som haft avseende på esoteriken, ha som förut personliga antaganden och förmodanden undvikits.

<sup>2</sup>Laurency har dessutom i denna fjärde del skrivit om mycket som icke alls eller föga har samband med esoteriken. Att genom esoteriskt studium förvärvad syn på kulturella och andra mänskliga företeelser legat till grund för dessa exoteriska uppsatser, torde inses. Laurency uttrycker i dessa uppsatser åsikter om även s.k. vardagliga företeelser. Dessa åsikter torde ofta högst väsentligt avvika från allmänna opinionens. De göra ingalunda anspråk på att anses "ofelbara". Men de kunna kanske ge "uppslag till debatt", uppslag till egna reflexioner, och därmed i något avseende vidga perspektivet. Ty det är en nödvändighet för att motverka mental stagnation, dogmväsen, tanklös eftersägning och eget idisslande av en gång förvärvade "ideer".

<sup>3</sup>Äger man esoteriska fakta och axiom, tänker man i dessa avseenden så som ett kausaljag. Hithörande vibrationer stegra mentala kapaciteten, så att perspektivmedvetenhet lätt förvärvas och även systemtänkande inom förut kända verklighetsområden blir möjligt. Det omständliga diskursivtänkandet och det inringande princip-tänkandet ersätts i många fall av ett översiktligt uppfattande, som ovana ha svårt att närmare redogöra för. Man inser också snart, att diskussioner äro meningslösa, när gemensam plattform för utgångspunkt saknas. Det blir bara missförstånd. Det är även ofrånkomligt att de, som genom esoteriska kunskapen inträtt i verklighetens värld (befriad från illusivitet och fiktivitet), ofta inlägga en annan mening än den konventionella i det de säga. Också detta leder till missförstånd.

### **1.23 Avsikten med *filosofidelen i KOV***

<sup>1</sup>*En esoterikers syn på europeiska filosofiens historia* ha filosofernas uppfattningar jämförts med den pytagoreiska hylozoikens beskrivning av verkligheten. Denna avdelning är således icke alls avsedd att vara en filosofiens historia i vanlig mening.

<sup>2</sup>Avsikten med uppsatserna om filosofien i KOV och DVS var att befria från tron på filosofernas förmåga att lösa tillvarons problem, liksom avsikten med uppsatsen om historien i DVS var att befria från tron på historiens tillförlitlighet. Avsikten var alltså att bespara intelligentian besväret med att alls studera filosofi och historia.

<sup>3</sup>Denna avsikt har missuppfattats. Filosofiskt oskolade ha ansett sig böra studera en "riktig" filosofiens historia för att bättre begripa Laurencys uppsatser. Somliga ha betraktat dessa uppsatser såsom "inledning" till filosofien och börjat studera filosofi för att söka konstatera, huruvida Laurency har rätt! Då finns det risk för att begreppsförvirringen blir större än någonsin förr. Esoterikerns syn är nämligen icke exoteristens syn. De två kunna icke förenas. De exoteriska fundamentalbegreppen äro subjektivistiska konstruktioner, som försvåra rätt uppfattning av verkligheten. De måste utrensas, ska alltså icke tillägnas.

<sup>4</sup>Allt detta har tydligt sagts ifrån men har visat sig behöva ånyo påpekats. Folk läser numera så

slarvigt, att de glömma vad de läst och kritisera utifrån vad de kunnat uppfatta av vad de läst, vilket i regel är någonting annat än vad där står.

<sup>5</sup>Ack, vad Laurency bedrog sig! I sin enfald trodde han, att han avskräckt folk från att alls befatta sig med dessa fantasispekulationer, ägnade att desorganisera förnuftet. Den, som levat sig in i denna fikcionalism, får skatta sig lycklig, om han sedan har möjlighet att återförvärva sitt sunda förnuft. Det är icke många som lyckats därmed. Det är ingalunda märkvärdigt, att man i stort sett kan inbilla människorna vilka galenskaper som helst. Deras verklighetsinstinkt har systematiskt idiotiserats av svarta logen under mer än femtio tusen år. Deras värlöshet i kunskapsteoretiskt hänseende är historien och alldeles särskilt filosofiens historia bevis på.

<sup>6</sup>För övrigt är filosofiens historia oskriven ännu. En sådan skulle bestå av dels saklig redogörelse för tänkarnas system, dels kritik av systemets utgångstaser, dels uppvisande av systemets inre motsägelser, dels klargörande av de orimliga konsekvenserna. Det var den behandlingsmetod som Hedvall, Hägerström och Phalén tillämpade i sin muntliga undervisning. Det visade sig därunder, att intet system var hållbart. Men ingen av dessa lärare insåg, att ett hållbart tankesystem skulle vara möjligt i framtiden. De höllo sig till vad som förefanns, systemet sådant som det förelåg, oberoende av dess tidsbetingelser i övrigt. De ansågo det naturligtvis otillåtet att kritisera ett system utifrån ett annat. Det kan man icke göra, förrän det absoluta kunskapssystemet konstruerats – det system som överensstämmer med verkligheten i de mänskliga världarna. System för ännu högre världar vore ofattbart för mental-kausala medvetenheten.

#### ***1.24 Hylozoikens system***

<sup>1</sup>På förekommen anledning vill jag särskilt betona, att Laurencys framställning av "tillvarons mening och mål" icke är spiritism eller spiritualism, som de önska kalla det, icke teosofi, icke antroposofi, utan hylozoik eller andlig materialism. Jag överlåter åt framtida esoteriker att avgöra, vilken av dessa olika skolor som är ägare av de flesta esoteriska fakta. Hylozoiker är den som en gång invigts i pytagoreernas hemliga kunskapslära. Även den kan räkna sig som hylozoiker, som inser att hylozoiken är enda riktiga förklaringen av tillvaron. Hylozoik betyder andlig materialism och innebär att materien alltid är bärare av medvetenheten i hela kosmos, att självmedvetenheten är jaget och jaget är "anden".

<sup>2</sup>I själva verket är hylozoiska mentalsystemet det enklast tänk-bara av alla system, så enkelt att filosoferna avfärda det med en axelryckning. Vilken skolpojke som helst kunde lära sig det utantill på en vecka. Det är just felet, ty "så enkelt får det icke vara". Sedan är det en helt annan sak att inse dess överensstämmelse med verkligheten. Det kan ingen vanlig professor, emedan han är fullproppad med ett bibliotek av gallimatias, som hindrar honom att tänka verkligheten.

<sup>3</sup>"Ju enklare en hypotes är, desto riktigare, sannare, är den, desto svårare att finna, desto svårare att godta av de lärde." Det var formuleringen av denna princip som gjorde Henri Poincaré till sin tids störste inom celesta mekaniken.

<sup>4</sup>Hylozoiken ger möjlighet att bedöma eventuella livsvärdet av exoteristernas litteratur och kulturprodukter, en möjlighet exoteristerna själva visat sig sakna.

Giv mig något förnuftigare än esoteriska mentalsystemet, något som förklarar mera, bättre, enklare – och jag skall villigt godtaga det i stället!

#### ***1.25 Hylozoiken är sitt eget logiska bevis***

<sup>1</sup>Flera esoteriker ha menat, att man icke kan logiskt övertyga folk om esoterikens riktighet, att detta är möjligt endast på experimentell väg (magien). Den åsikten grundas på dels att alla filosofer ha misslyckats, emedan de måste misslyckas med sina alltför få fakta såsom förklaringsgrund, dels att esoterikerna själva ej haft alla erforderliga fakta, dels att de saknat

förutsättningarna för att konstruera.

<sup>2</sup>Laurency menar, att det mentalsystem han framlagt måste verka logiskt övertygande. Pytagoras' hylozoiska system, sådant det framlagts i *Verklighetsproblemen, del I*, är ett ovederläggligt tanke-system, som ingen filosof någonsin kunnat tänka ut. Det innehåller alla för begripandet av tillvaron nödvändiga fakta. I detta system komma alla framtida forskningens fakta att finna sin givna plats. Det förklarar alla förut oförklarliga fundamentala livsföreteelser och tillvarons mening på enda förnuftiga sättet. Därmed följer, att det är och förblir enda hållbara arbetshypotesen.

<sup>3</sup>Utom de fem bevis för esoterikens riktighet som redovisats i KOV finns ytterligare ett bevis. Det är Laurencys båda arbeten DVS och KOV, som aldrig kunnat tillkomma utan esoteriska underlaget. Esoteriken ger nyckeln till det exoteriska som finns i de båda böckerna. Uppsala-filosofien (Hedvall), som skymtar, har endast givit författaren (frånsett själva logiska skolningen) uppslaget i Hedvalls sats och vederläggningen av Humes skenbevis. Det övriga är kritik på esoterisk grund av såväl filosofien som antroposofien och yogan.

<sup>4</sup>Det är endast en tidsfråga, när hylozoiken måste godtagas av den tänkande delen av mänskligheten såsom den enda hållbara arbetshypotesen. Har mänskligheten väl insett, att tillvarons mening är medvetenhetsutveckling och att denna försiggår genom en serie allt högre naturriken i en serie allt högre materievärldar, så har mänskligheten befriats från sina värsta illusioner och fiktioner. Den kommer då att inse, att den viktigaste av de tre livsaspekterna är medvetenhetsaspekten. De, som icke äro särskilt inriktade på att utforska materieaspekten, komma att vända sin uppmärksamhet till livsåskådningen och söka förvärva levnadskonst för att med dess egenskaper och förmågor nå allt högre slag av medvetenhet, bli allt skickligare i att leva livet enligt livslagarna. Vad Laurency velat inskräpa är att livsåskådningen måste vila på hälleberget, på en oangriplig grund, verkliga kunskapen om verkligheten, på hylozoiska världsåskådningen. Utan den kommer livsåskådningen aldrig att få den säkerhet som den måste ha för att människorna ska sträva efter självförverkligandet, inse det nödvändiga i att tillämpa kunskapen om livslagarna.

### ***1.26 Hylozoiken är icke människoverk***

<sup>1</sup>En bekant till Laurency sände på eget bevåg trots varning ett exemplar av ströskriften *Sfinxens tre frågor* till dr Sven Stolpe med anhållan om utlåning. Han erhöll till svar att denna skrift uppenbarligen var ett verk av en "bygdeprofet". Stolpe tillade, "den här karlen är uppenbart vrickad".

<sup>2</sup>Nåja, hade det varit en filosofisk drömmares spekulationer, verk av en människa, så skulle utlåning kunna tänkas vara riktigt. Men det var ju icke lätt för Stolpe att inse, att ingen människa kunde göra en dylik konstruktion. Han är också aningslös om, att det finns ett femte naturrike och att individer i detta rike kunna meddela esoteriska fakta till en sökare, som icke kunnat godtaga någon religions, filosofis eller vetenskaps hypoteser.

<sup>3</sup>Det torde vara uppenbart för ett första klassens intellekt, som studerat de filosofiska systemen, att de i jämförelse med den esoteriska världsåskådningen i DVS äro synnerligen torftiga spekulationsförsök. Det är så långt intellektet kan komma på egen hand utan fakta. För dem, som bemästrat detta hylozoiska mentalsystem, borde det vara lika uppenbart, att intet mänskligt intellekt är i stånd att "fantisera ihop" ett system, som är motsägelselöst, ovederläggligt, som på ett förnuftigt sätt förklarar tillvaron samt tusentals förut fullkomligt oförklarliga företeelser och som därigenom visar sin överensstämmelse med verkligheten. Samtliga överfysiska fakta äro också en gåva från planethierarkien. Hylozoiska systemet kommer att undan för undan kompletteras med nya fakta. Redan ha tusentals sådana publicerats, vilka icke kunnat användas i DVS, som måste begränsa sig till det fundamentala, emedan detta först måste bemästras och utan detta tillkommande fakta icke kunna begripas. Det finns redan mycket som endast kausaljag

kunna förstå. Betecknande nog för mänskliga inbilskheten är att de flesta läsarna av detta nya trott sig begripa det som endast kausaljag kunna fatta. Troligen ha de icke förstått ens DVS.

### **1.27 Hur Laurencys verk ha tillkommit**

<sup>1</sup>Laurencys verk ha tillkommit genom tillvaratagandet av de tankar som undan för undan erhållits från undermedvetenheten, resultatet av ideer tillförda från dagsmedvetenheten, som ständigt sysslar med verklighets- och livsfrågorna. Perspektiven ha ständigt vidgats och synteserna förnyats, så att de nedskrivna tankarna efterhand fått ökat värde. Vid bearbetningen måste hänsyn tagas därtill. Icke alla formuleringar äro lika lyckade.

<sup>2</sup>Förstående läsaren av DVS och KOV torde inse, att författandet av DVS förutsatte kunskapen i KOV men att DVS är grundläggande arbetet och KOV föga mer än en populariserande kommentar till DVS, att det utan DVS icke skulle ha funnits någon KOV.

<sup>3</sup>Förutsättning för Laurencys arbeten var mer än sextio års livserfarenhet och fyrtio års esoteriska studier. Laurency använde sjutton år på att skriva DVS och tio år på KOV.

### **1.28 Om hur DVS kom till**

<sup>1</sup>Första utkastet till andra delen av DVS tillkom midsommaren 1931, följande år 1932 en första version av det som skulle bli tredje delen, "livslagarna". Första delen, *Exoterisk världs- och livsåskådning*, utarbetades 1936. Under sammanlagt sjutton år omarbetades alla tre delarna, tills de hösten 1948 hade erhållit godtagbar form.

<sup>2</sup>Det kanske kan intressera mina läsare att höra om hur DVS blev tryckt. *Sydsvenska Dagbladet* hade på den tiden (1949) ett bokförlag, som gärna tryckte doktorsavhandlingar och dylikt. Av detta förlag infordrade jag i februari 1949 ett kostnadsförslag för tryckning av 1000 exemplar. Tryckeridirektören, som trodde att det gällde ett vetenskapligt arbete, åtog sig gärna att trycka mitt manuskript och låta förlaget distribuera verket. Han bestämde format, stil och papperskvalitet. Det var bara att tacksamt ta emot. När det alltefter manuskriptet sattes blev känt vad det var fråga om, insåg förlaget sitt misstag att trycka det. Tyvärr var det för sent och kontraktet måste fullgöras. Men man vägrade att distribuera boken och översände färdigtryckta upplagan till mig. Detta trots att förlagets åtagande fanns angivet på titelbladet: I distribution hos etc. Sedan hörde jag folk förundras över att ett sådant förlag velat trycka boken. Detta var i januari i nådens år 1950.

<sup>3</sup>Bokförlagets tidning vägrade recensera boken. Detsamma blev fallet med samtliga dagliga tidningar. En stadsarkitekt och frimurare sökte förgäves övertala en redaktör i Göteborg. En annan redaktör därstädes anförtrodde arkitekten att "det är något konstigt med den boken. Det är liksom förbjudet att ens tala om den." Han berättade vidare, att den riktige författaren hette Hansson. Erfarenheten av hur lätt journalister taga fasta på galna uppgifter och sprida dem vidare gjorde att rapporten mottogs med igenkännandets löje. Legendbildningen var redan i full gång, och det skulle vara lönlöst söka få rättelse.

<sup>4</sup>Den 2dra januari 1950 förelågo de första exemplaren på bokhandelsdiskarna i Malmö. En mecenat hade erbjudit sig att bekosta tryckningen men visade sig sedermera oförmögen fullfölja åtagandet. Det var denna mecenat som bestämde titeln och klichén till omslaget samt priset på boken. Priset var sådant att varje genom bokhandeln sålt exemplar medförde en direkt förlust på två kronor.

<sup>5</sup>När jag skrev DVS, hade jag ingen tanke på någon fortsättning. Jag ville ge av min kunskap och livserfarenhet till sökare, som kanske skulle få glädje av dem. Annars skulle jag planlagt det hela på annat sätt. Det fanns en del att rätta till av gängse teosofiska och ockulta sekters framställning.

### 1.29 Hur KOV kom till

<sup>1</sup>En vacker vårdag år 1958 fick jag besök i min bostad av bokförläggare Gösta Nyblom från Uppsala. Han hade fått läsa ett manuskript, *Tillvarons mening och mål*, fått veta vem som var författaren och ville ge ut det. Men han ville ha mer för att det skulle kunna bli en bok. Han fick *En esoterikers syn på europeiska filosofiens historia*. Han försvann och sedan hörde jag icke mera av honom.

<sup>2</sup>Det torde behöva påpekas, att KOV ingalunda betecknar "utveckling" i något avseende i jämförelse med DVS. KOV tillkom, emedan ytterst få kunde begripa esoteriska världsåskådningen i DVS (andra delen). Det visade sig, att denna del av DVS ställde alltför stora krav även på dem som voro förtrogna med teosofiska utformningen.

<sup>3</sup>Det blev alltså nödvändigt att förenkla framställningen, och därför lämpade sig pytagoreiska mentalsystemet bäst. En del nya esoteriska fakta (bekantgjorda genom planethierarkiens sekreterare D.K.) användes för att ytterligare framhäva de tre verklighetsaspekterna. En kort redogörelse för esoteriska kunskapens öden infogade teosofien i dess rätta sammanhang. Därtill anslöts en summarisk kritik av fiktionerna i filosofien, antroposofien och yogan till deras hjälp, som riskerade förlora sig i dessa labyrinters irrgångar.

<sup>4</sup>Likaså är planerade tredje verket avsett att ytterligare popularisera kunskapen. Man kan vänta, att detta utlägges såsom tydande på försvagning av tankeförmågan. Litteraturdoktorerna måste ju visa prov på både skarpsinne och djupsinne.

<sup>5</sup>Att både DVS och KOV skulle röna motstånd, var väntat. Snarare blev glädjen och överraskningen stor över de erkännanden som kommo från sökare, som äntligen fått klarhet. Att de voro få, inses lätt av esoteriker.

### 1.30 Läsare av Laurency

<sup>1</sup>Ibland kan man få höra, att esoteriken är alldeles för svår för att kunna uppfattas. Ifall de icke genast begripa allt, så är det "för svårt". Man undrar, om de mena, att de endast kunna lära sig sådant de redan veta, om de anse sig ur stånd att själva lära sig något nytt eller om man som en småskollärlarinna skall behöva lära dem läsa eller som en lärare behöva tala om för dem vad där står, så att de ska slippa tänka själva. Alla Laurencys böcker ska kunna begripas av ett normalt begåvat skolbarn på gränsen till gymnasietadiet. För övrigt är det ju så att ju fler gånger man läser dessa böcker, desto mer förstår man. Vore allting välbekant, behövdes inga böcker. Att tala om för alla vad alla redan veta, hör visserligen till vältalighetens konst, där formuleringen är det väsentliga. Men en författare som vill något annat säger som Goethe: "Tro ej att jag skriver för att behaga er. Ni ska lära er något." Och för att lära kräves arbete.

<sup>2</sup>Många, som läsa första delen (den exoteriska delen) av DVS, finna den "självklar", så självklar, att "detta behövde icke ens sägas". De böra då fråga sig, om detta var lika klart och självklart, innan de läste det eller om den insikten kommit efteråt. Den delen är skriven just för dem som finna den självklar. Är den icke självklar, så förkasta de den. Ty så är det med allt människorna icke förstå, själva upplevat och ha erfarenhet av. Många som funnit delen självklar ha varit mycket osäkra på om de kunnat ha rätt gentemot den stora massan, som tänker annorlunda. Har boken givit dem visshet, självtillit, tilltro till egna uppfattningen, så har den fyllt en icke oviktig uppgift.

<sup>3</sup>Man skulle kunna tro, att åtminstone esoteriskt intresserade hade lärt sig läsa innantill. Men det har visat sig, att de se endast vad de veta förut, icke vad som upphäver deras felaktiga "esoteriska" uppfattningar.

<sup>4</sup>Laurency önskar sig sådana läsare, som icke redan äro fullproppade med ockulta ideer och fakta utan kunna läsa hans verk med ogrumlad blick (utan förutvarande ockult studium). Det har visat sig att de som bäst förstått ha varit sådana, för vilka alltsammans var nytt i denna inkarnation.

### 1.31 Omdömen om DVS och KOV

<sup>1</sup>En esoteriker menade, att Laurencys arbete *De vises sten* endast var författarens strävan att själv komma till klarhet. Detta må vara riktigt. Men den som skriver för egen del ger av sitt bästa även för andra. Utan egen insikt har man ingenting att ge. Emellertid kan det också tänkas, att Laurencys verk kan vara Augoeides försök att använda den övervakade människans just i den inkarnationen förvärvade möjlighet till verklighetsuppfattning för eftersträvad konkretiserad vision av de för honom endast genom människan åtkomliga världarna. Hoppas i så fall att Augoeides är nöjd med sitt verk.

<sup>2</sup>En annan kritiker av DVS menade, att första delen av boken motsäges av andra delen. Att första delen var framställning av vad mänskligheten nått fram till i förståelse och andra delen sökte klargöra hurudan verkligheten ter sig för dem på idealitetsstadiet, insåg han ej. Sådana kritiker vittna om eget utvecklingsstadium och var förståelsen upphör.

<sup>3</sup>En ingenjör uttalade om DVS, när han fick syn på omslaget: "Boken saknar författarenamn. Man vet (sic!) ju icke vad man skall tro. Det är väl något kvasi." Andra ha flinat bara de sett omslaget och avböjt erbjudandet att få boken. Om dem har jag sagt: Det var riktig instinkt. Den var ingenting för dem. Ty Laurencys böcker äro för dem som veta vad de tala om.

<sup>4</sup>Många veta icke vad de säga. Andra säga vad de icke veta. Några säga icke vad de veta.

<sup>5</sup>Som Schopenhauer säger: Alla vise ha i alla tider sagt detsamma och övriga mänskligheten gjort motsatsen.

<sup>6</sup>Överbibliotekarien för Dicksonska folkbiblioteket i Göteborg vägrade att mottaga ett exemplar av KOV. Han hade "låtit en filosof på vars omdöme han fullkomligt litade" läsa boken. Det är ett ofelbart sätt att befria sig själv från ansvar, så att man ingenting har sagt. Då var chefbibliotekarien för Stockholms Stadsbibliotek ärligare, ty han förklarade helt frankt, "den boken (DVS) tar vi icke emot."

<sup>7</sup>"DVS och KOV äro de enda böcker som äro värda att läsas." (Ledaren för en spiritualistisk grupp)

### 1.32 Läsares omdömen om filosofihistorien i KOV

<sup>1</sup>Egendomligt nog finnas läsare av KOV, som förbigå den filosofiska delen, emedan de "icke förstå filosofi". Men det är vad en esoteriker måste lära sig. Och just så mycket som finns i denna del. Delen innehåller dessutom många esoteriska fakta och många fakta hemmahörande i världshistorien, kulturhistorien och religionshistorien. Den bör således läsas.

<sup>2</sup>En av mina läsare menade, sedan han fått läsa *En esoterikers syn på europeiska filosofiens historia*, att det arbetet borde ha kommit först av alla, före DVS etc. Men innan man kan visa, vari filosoferna tänkt fel, måste man ha klargjort verklighetens beskaffenhet. Annars saknas grunden, det med verkligheten överensstämmande tankesystemet.

<sup>3</sup>En akademiker med filosofi i sin examen smålog överlägset, när jag sade honom, att jag behandlat filosofiens historia. Den behandlingen hade han nog aldrig drömt om.

<sup>4</sup>Naturligtvis kommer man att anmärka på att romantikerna (Kant etc.) blivit styvmoderligt behandlade. Framtiden får bedöma den saken. Schopenhauers kritik av Fichte, Schelling, Hegel står sig.

<sup>5</sup>Kants termer "fainomenon" (Erscheinung) och "noumenon" (Ding an sich) äro högst tvetydiga. "Erscheinung" (det som synes) får icke översättas med svenskans realistiska "företeelse". Tvetydigheten och oklarheten äro uppenbara.

### 1.33 "Ingenting för känslan"

<sup>1</sup>Man har sagt, "Det finns ingenting för känslan hos Laurency." Det är riktigt. Dels är känslan ingen upplysningskälla, dels bör kunskapen om verkligheten vara kunskap och icke känsla. Omsorgsfullt har undvikits allt som i mystiska litteraturen hör till känsla eller, riktigare, sentimentalitet. Även har allt uteslutits som berör nyfikenhetens begär efter allsköns sensationer, magiska fenomen, kausaljags och högre jags personligheter. Dessa jag ha anhållit om att få ha sitt privatliv i fred för oinvidgas tankar i sitt arbete för mänskligheten. De hjälpa alltid när de enligt Lagen få göra det. Men de göra det aldrig såsom svar på bön om hjälp. De veta allt om alla, som behöva hjälp och ha rätt att bli hjälpta.

<sup>2</sup>Mystiker och emotionalister av alla slag, som "behöva någonting för känslan", ska förgäves söka något sådant i Laurencys arbeten. Hela mystikerlitteraturen, från medeltiden och framåt, står till deras förfogande. Alla tiders mystiker, helgon, sufier, yogier ha angivit vägen till helgonstadiet. Dit når man genom att sträva efter attraktionens alla uttrycksmedel och uttryckssätt.

<sup>3</sup>Laurency skriver för mentalisterna, som vilja ha fakta insatta i rätta sammanhang för att få klarhet och exakthet.

<sup>4</sup>Hans arbeten äro närmast avsedda för dem som tillhöra tredje och femte departementen. De som tillhöra andra, fjärde och sjätte departementen ha nästan hela övriga esoteriska litteraturen att tillgå.

<sup>5</sup>DVS vädjar icke till känslorna, uppmuntrar icke till andlig snabbkarriär. Den uppfordran måste komma inifrån och vara något helt annat än goda föresatser, omogen tilltagsenhet, okunnighetens tilltro till egen förmåga, felbedömning av egna kapaciteten. Livslagarna ange betingelserna, vägen som måste vandra. Den som kan det, gör det också.

<sup>6</sup>DVS är för dem på humanitetsstadiet, vilka icke längre behöva det emotionala som drivkraft, utan sträva efter att förvärva sunt förnuft, högsta förnuft på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium.

### 1.34 Skenbara motsägelser

<sup>1</sup>Många läsare ha trott sig finna motsägelser i Laurencys DVS, och för snusförnuftet finnas säkert tusentals. Men alla jag hört talas om ha berott på att läsaren utgått från egen uppfattning och egen möjlighet att bedöma. Skall man uppvisa verkliga motsägelser, får man icke stanna vid enstaka formuleringar, som måhända icke alltid äro lyckade. Men bedömer man DVS från de båda system verket representerar, så kanske man förstår vad som i varje särskilt fall avses.

<sup>2</sup>DVS består av två mentalsystem, det ena för exoterister, det andra för dem som förblivit sökare efter kunskapen om verkligheten och lämnat mystikerns emotionalstadium bakom sig. Esoteriska världsåskådningen kräver av läsaren förmåga att kombinera fakta rörande materie- och medvetenhetsaspekterna, så att han inser deras inbördes sammanhang, eftersom de äro oskiljaktiga.

<sup>3</sup>Man kan bli tvungen ge flera olika förklaringar på samma sak, beroende på de frågandes olika uppfattningsförmåga eller de olika sammanhang i vilka frågan framställts. Ifall illviljan får tag på dessa förklaringar och sammanställer dem, kan den därmed bevisa svarandens ovederhäftighet.

<sup>4</sup>Skenbara motsägelser finns det alltså gott om i Laurencys skrifter. Man kan förutse, att kritikerna ska göra mycket av dem. Dessa kritikaster kunna aldrig begripa skenbara motsägelser berättigande. De böra emellertid upplysas om, att dessa skenbara motsägelser voro fullt medvetna och avsiktliga. Läsare, som leta efter dylika, kunna saklöst lämna böckerna olästa.

<sup>5</sup>Några exempel på skenbara motsägelser. Så sägs på ett ställe i DVS, att filosoferna ingenting begripit; på ett annat, att de begripit allt. På ett ställe står, att liv är lidande; på ett annat, att liv icke är lidande. Det finns fler ifråga om filosofien.

### 1.35 “Skolmästaraktig”

<sup>1</sup>Man kan tycka, att Laurency verkar skolmästaraktig i sin omständliga redogörelse för esoterikens fakta och begrepp. Men det bevisar i så fall att man dels saknar psykologisk och pedagogisk erfarenhet, dels är okunnig om den hejdlösa begreppsförvirring som råder i de ockulta sekterna, emedan författarna saknat förutsättning för detaljerad och exakt redogörelse. Sedan man väl tillgodogjort sig vad Laurency har att ge och nått den klarhet, som först den exakta redogörelsen möjliggör, är det för de överlägsna kritikerna ett vanligt nöje att få utdela en nedlåtande klapp på axeln åt läraren. När man icke längre behöver det för sin egen fortsatta utveckling, så ligger det långt under ens nivå. Och så måste man befria sig från tyngande känslan av att ha mottagit kunskap, av tacksamhet för vad man fått. Det är denna plågsamma känsla, som ofta är psykologiska orsaken till annars obegripligt beteende hos förutvarande lärjungar. Det komiska i hållningen sakna de tydligen sinne för.

### 1.36 Man har stött sig på...

<sup>1</sup>Man har anmärkt på uttrycket, att DVS var skriven för eliten och menat, att verkliga eliten ofta icke vet att den tillhör eliten. Nåja, det finns kanske olika slag av elit: fotbollseliten t.ex. Men DVS avser esoteriska kunskapseliten. Eller annorlunda uttryckt: den som förstår DVS tillhör eliten, om den vet därom eller ej. Den, som icke ens kan begripa den, tillhör icke den elit DVS vill nå.

<sup>2</sup>Man har stött sig på ett uttalande, att kyrkan (som under c:a 1500 år varit frihetens fiende) skulle på nytt bli detta, ifall den återfinge sin gamla makt (DVS 3.12.8). Man har menat att detta vore uteslutet. Då har man icke förstått vad som ligger i utvecklingsstadierna. I en mänsklighet, som knappast lämnat barbarstadiet, är allting möjligt.

<sup>3</sup>Man har stött sig på uttalandet: “Orättvisa i något som helst avseende är totalt utesluten. Ingenting kan hända individen, som han icke förtjänat. Skall en individ förbli ohjälpt, bli människorna ur stånd att hjälpa.” Att många reagerat är fullt förståeligt. Fakta ha också skenet emot sig. Livets skenbara orättvisor verka alltför upprörande. Skördelagen kan förstås endast om man tar hänsyn till reinkarnationen. Ett 45-jag säger också, “vår största svårighet med våra lärjungar är att lära dem icke bli bedragna av det skenbara (not to be befooled by appearances).” Skördelagen kallas också en “förfärlig lag”, som kan ingripa på mest oväntade sätt i alla livets förhållanden. Men sådd måste skördas till sista kornet (sådd i tankar, ord och handlingar). Sen får det ta hur många inkarnationer som helst. En tröst är, att dålig sådd icke behöver avbetalas med lidande utan till stor del kan avbetalas med välgärningar och allsköns uppoffringar såsom att leva helt för en annan, offra sig för en annan etc.

<sup>4</sup>Läsare av KOV ha undrat, hur planetregeringen kunde döma nästan hela mänskligheten till drunksningsdöden vid sänkningen av Atlantis. Man häpnar över sådana frågor, så ohjälpligt naiva. Dessa läsare ha ändock studerat Lagen och borde förstå att ingen någonsin får någon som helst rätt att klaga över orättvisor. Alla ha vi under våra tiotusentals inkarnationer både på barbar- och civilisationsstadierna begått så många ogärningar i alla avseenden, att vad som än händer oss endast är en ringa “avbetalning”. Ännu på idealitetsstadiet har individen så mycket att gottgöra, att han är ivrig “frälsa” tusentals liv, ge dem den kunskap etc., som möjliggör för dem att slippa leva en förfelad inkarnation.

<sup>5</sup>Läsare äro även snara att fälla omdömen på grundval av för få fakta. De veta ej att, när beslutet att sänka kontinenten hade fattats, “alla goda” varnades, ombådos att emigrera och uppsöka höglänta trakter och även fingo hjälp därtill.



### *1.37 Omdömesförmåga saknas*

<sup>1</sup>Betecknande för människor på nuvarande allmänna utvecklingsstadium är deras tendens att genast, utan undersökning, vara färdiga med omdömen. Hur många ha icke flinat åt bilden på omslaget av Laurencys *De vises sten* och avfärdat boken som "religiöst kvasi". De ha icke en gång studerat bilden, ty då skulle de ha insett, att det gällde "invigning". Icke en gång så mycket begrepo de. Men att det var "smörja", det visste de.

<sup>2</sup>Självöverskattning och självtilltagsenhet äro utmärkande drag hos nästan alla intellektuellt överlägsna. Av något hundratal jag mött var det endast två, som förvärvat den sokratiske insikten och insågo hur gränslöst betydelselöst det mänskliga geniet var. I det fallet utgöra esoterikerna intet undantag. Tre högintellektuella som jag undervisat blevo, sedan de inhämtat grunderna i esoteriken, liksom högfärdsgalna och började fantisera om sina intuitioner och förkunna "fakta" ur egen fatatur, voro i kontakt med planethierarkien etc. De övriga svalde allt utan urskillning, oförmögna att insätta nya fakta i rätta sammanhang. En enda lärde sig bemästra systemet på enda rätta sättet, grundlig tillägnan genom årslånga bearbetningar. Egendomligt nog voro de spiritualister jag lärt känna betydligt mer "andligt vakna" än teosoferna och insågo genast hylozoikens överlägsenhet såsom arbetshypotes. De anmärkte också på uttalandet i KOV 3.1.32 om spiritualisternas inställning till Blavatsky. Har denna ändrats sedan 1880-talet, vore det enbart glädjande. Men ännu Conan Doyle kunde uttala sin förkastelsesdom över H. P. B.

<sup>3</sup>De enda verkligt förnuftiga människorna äro de som inse sin egen inkompetens. De andra tro sig duga till allting.

<sup>4</sup>Det finns högt utvecklade, vilka (enligt Lagen) förses med inkarnationshöljen, som göra dem livsodugliga, och försättas i omständigheter de ej kunna behärska. Det är ingen anledning till självmedlidande. Det är tillfälle till erfarenheter och självkänedom.

### *1.38 Laurencys läsare ha icke förstått*

<sup>1</sup>Ännu har jag icke träffat några, som kunnat bedöma Laurencys DVS. Betecknande för läsares omdömesförmåga är att man måste påpeka för dem vad boken innehåller, att dess innehåll i stort sett är esoteriska axiom, verklighetsideer, och inga författarens spekulationer. De ha icke ens insett, att första delen är sammanfattningen av mänsklighetens erfarenheter, att så långt har mänskligheten kommit, att så mycket äger intelligentian möjlighet att förstå.

<sup>2</sup>Sedan författaren i DVS påpekat, att historien är en samling legender och historiens musa en sagotant, måste folk läsa historia för att övertyga sig om att detta är riktigt.

<sup>3</sup>Sedan författaren i KOV klargjort, att filosofien är en livsokunnighetens fantasispekulation, ska folk börja läsa filosofi för att bättre begripa KOV.

<sup>4</sup>Frågas, om läsarna kunna läsa innantill eller om de icke förstå vad de läsa, hur enkelt man än skriver.

<sup>5</sup>Någon gång blir jag lika överraskad som uppmuntrad av bevis på förståelse, såsom när en läsare sade, att man får perspektiv som man aldrig trott vara möjliga, att man får en hisnande insikt i sådant som man vardagligt och tanklöst gått förbi.

<sup>6</sup>Endast få procent av dem som läst Laurencys böcker ha förstått innehållet. Men hur skulle de också kunna göra det, eftersom därtill fordras latent kunskap? Jag hoppas någon esoteriker bryr sig om att inkarnera här, så att fördumningen icke blir ännu större. Ty utan esoterik bli människorna i sitt sökande alltmer desorienterade.

<sup>7</sup>Jag får så gott som dagligen bevis på att läsare av Laurencys skrifter icke begripit vad där står, att de icke ens kunna läsa innantill. Man får intrycket, att de tro sig om att utan vidare begripa vad de läsa, vilket är första misstaget. Det kan man icke förrän man bemästrat systemet. Begripandet går från det allmänna till det enskilda, och det är först ur helheten som man rätt uppfattar detaljerna. Andra misstaget är att de icke stanna vid varje mening och söka infoga dess innehåll i rätt sammanhang, som icke utan vidare framgår av tillfälliga sammanhanget. De läsa slarvigt och

glömma vad de läst. Icke en enda av Laurencys läsare, som frågat om hithörande problem, har begripit, ty de ha frågat om saker som redan äro besvarade.

<sup>8</sup>I det fallet ha de troende i de olika ockulta sekterna icke utgjort undantag. Vad som motsäger den uppfattning de skaffat sig förefaller dem felaktigt. Ännu har jag icke i något av dessa samfund funnit några som förstått vad de läste och ännu mindre vad de lärde. Man kan endast konstatera, att de äro troende och aldrig förstått vad de godtagit.

<sup>9</sup>Esoteriken tar död på allt slags tro, som alltid är misstag, även i sådant som annars kunde vara rätt. I esoteriken finnas inga auktoriteter. Den som behöver sådana är icke mogen för esoteriken. Det man icke förstått och insett vara riktigt har man missförstått. Ifråga om alla slags ockultister kan man fastslå, att mycket få äga de förutsättningar de tilltro sig äga. Alltid gäller, att många tro sig kallade men få äro utvalda. Annars skulle det icke finnas så många olika sekter.

<sup>10</sup>Detta har sagts förut men måste sägas om och om igen. Man undrar, varför så många ska ge sig i kast med problem, som de sakna förutsättningar att begripa. Esoteriken är för dem som nått mentalstadiet och blivit mentaljag (47:5), och de äro ännu mycket sällsynta.

<sup>11</sup>Vad de flesta behöva är en orientering i fysiska världen, så att de kunna leva ett ändamålsenligt liv i riktig inställning till sina medmänniskor. Därmed få de rikliga tillfällen utveckla såväl tankeförmåga som emotionala attraktionens egenskaper, förvärva rätt inställning till livet och draga största nyttan av viloperioden mellan inkarnationerna. Överfysiska problemen äro icke för dem som sakna förutsättningar begripa dem. I regel har sysslandet med dessa problem verkat hämmande på medvetenhetsutvecklingen, emedan det uppammat lättrogenheten, detta stora hinder för utvecklingen av sunda förnuftet.

<sup>12</sup>Ju mer man ser av alla dessa olika slags ockulta läror, desto mer övertygad blir man om att de icke gagnat dem som godtagit dessa läror på god tro utan möjlighet att bedöma deras verklighetshalt. Allt dylikt motverkar utvecklingen av sunda förnuftet, som är högsta instans och enda rätta grunden för mentalmedvetenhetens fortsatta utveckling, vilken är en omedveten process som lätt snedvrider genom felaktiga meditationsmetoder.

<sup>13</sup>Religionerna ha i stort sett varit mänsklighetens förbannelse, befrämjat hatet och vidskepelsen och gjort livet till ett helvete både i fysiska och emotionala världarna. Det är bättre att tvivla än tro, bättre att vara skeptiker än dogmatiker, ty detta ger tanken möjlighet att befria sig från alla de system som bli hinder för fortsatt mental utveckling. Religionerna ha icke hjälpt människorna leva ett förnuftigare liv, vilket väl ändå är meningen.

<sup>14</sup>Till de största människorna kan man räkna sådana ädla humanister, som utan religion eller filosofi eller annat slags vidskepelse levat för att tjäna mänskligheten, utvecklingen och enheten. En sådan ljusgestalt i mänsklighetens mörker var tyske diktaren Schiller, för att nu nämna någon.

### ***1.39 Är Laurency för skarp?***

<sup>1</sup>Läsare ha stött sig på "onödigt skarpa" omdömen i DVS och KOV. Jag är fullt medveten om att "alltför skarpa uttalanden mer irritera än föda eftertanke". Men det har alltmer visat sig, att överslättande formuleringar icke göra behövt intryck. Godhet är icke släthet. Godheten är skarp, när det visat sig, att endast skarpa uppfattas såsom allvar. Uppfattas sådan skärpa som hat (förakt, översitteri), vittnar detta om den vanliga psykologiska infantiliteten. De flesta äro numera så sönderlästa, att de icke märka vad som sägs, om det icke tillspetsas. Det räcker icke med utropstecken eller annan tryckstil. KOV skrevs för att ge kunskap och dikterades av välvilja. Den, som icke kan utläsa det ur Laurencys böcker utan förblir bokstavsträl, kan utan förlust lämna böckerna olästa.

<sup>2</sup>Det ginge väl an, om man bara behövde säga som det är, "komma med det positiva", som den välvilliga, kritiklösa snällheten predikar. Men hur ska folk kunna inse det felaktiga i äldre förkunnelser, om det icke påpekas? Den, som får veta vad som är fel, har lättare att inse vad som är rätt. "Den som känner det onda känner det goda." Emellertid räcker det icke med blotta

påpekanden. Det gäller att få folk att lystra. Och ibland kan det behövas hammarslag för att driva in kunskapens spikar i träskallarna. Att läsare förargas över skärpan skadar dem ej. Då ha de åtminstone uppfattat, att det handlar om kritik. Leder det sedan till reflexion, så ha de alltid vunnit något.

<sup>3</sup>För övrigt visar erfarenheten, att de som kunna förstå icke låta sig avskräckas av skarpa uttalanden. De inse mycket väl avsikten med dessa och hur väl motiverade de äro. Irriterade lära väl knappast andra bli än de med felaktig uppfattning, och dem kan man i alla fall aldrig nå.

<sup>4</sup>Varje slags bevekande övertalning till att "tro" är esoterikerna främmande. Den, som icke vill undersöka verklighetshalten av det sagda, är heller ingen sökare. Han är "frälst" för den inkarnationen och får i följande lära om. Det är detta jag vill bespara dem.

<sup>5</sup>Att proppa i människor allsköns orimligheter, som omöjliggöra för dem att förvärva sunt förnuft – det är att idiotisera folk. Och den saken skall man icke skylta över med slätheter. Idiotisering är idiotisering, och det måste betonas, en alltför allvarlig sak.

<sup>6</sup>Ifall förblindelsen icke vore så total, motståndet icke så hårdnackat, självgodheten icke så kompakt, attackerna icke så perfida, så behövde man icke tillgripa sådana kraftuttryck som stöta bort dem vilka tro sig kunna vinna något med att vara menlösa intill gråtmildhet.

<sup>7</sup>Sanningen (kunskapen om verkligheten) skall lekas, luras in i folks medvetenhet. Man får icke stöta sig med dem som predika falska ideologier, som äro totalt desorienterade i verkligheten, som äro "befästa i tron". Man får icke brutalt säga som det är. Men det finns en och annan, som vågar bryta med konventionerna, som vägrar delta i moraliska hyckleriet. De få schavottera såsom oborstade skränfockar, vilkas ord förklinga ohörda för någon generation. Men det kommer nya läsare, som uppskatta "ärligheten främst" och glädjas åt att de funnits, som vågat skjuta bräscher med grova kanoner. Det kan behövas artilleri, när det gäller att rasera kinesiska murar, eller kraftiga trumpetstötter, om man får tro den atlantiska legenden (som judarna gjorde om). Med silkesvantar kommer man icke långt. Man blir observerad, ställd på hyllan och bortglömd.

#### ***1.40 Om att studera esoterik***

<sup>1</sup>Frågare brukar jag säga, att de icke ska "tro" på vad Laurency säger utan undersöka och jämföra alla ockulta och esoteriska system. De uppöva därmed den "esoteriska instinkten", som lär sig förnimma, vad som är rätt eller icke kan vara rätt. De förvärva esoterisk självbestämmdhet. Det är en väg alla få gå, innan de äro mogna för lärjungaskapet.

<sup>2</sup>Även om man genom grundligt studium blivit än så övertygad om hylozoiska systemets överensstämmelse med verkligheten, måste man betrakta det som en arbetshypotes, tills man blivit ett kausaljag och själv kan objektivt konstatera fakta. Denna principiella inställning är nödvändig för att undvika alla utslag av dogmatism, fanatism och intolerans. Man må aldrig så mycket beklaga den nästan totala bristen på vidsynthet och perspektiv hos de esoteriskt okunniga, beklaga att man icke kan hjälpa människorna på enda riktiga sättet med deras livsproblem, måste man likväl överlåta åt dem att själva finna rätta vägen så länge de sitta fast i någon ideologi, tros-lära eller skepsis. Det är tecken på att de upphört att vara sökare och blivit troende, ty all ideologi är trossystem, måste vara det utan kunskap om verkligheten. Även skepsis är tro.

<sup>3</sup>Eftersom Laurency skriver för exoterister och icke för esoteriker, är det mycket han lämnar osagt. Det gör han avsiktligt, eftersom det är viktigt, att sökaren först bemästrar det fundamentala verklighetssystemet, innan han i studiet ingår på sådant, som förutsätter klar insikt i det grundläggande mentalsystemet. När sökaren väl lagt grunden och utmönstrat nuvarande ideologier med sina illusioner och fiktioner, finner han själv vad han ytterligare behöver.

<sup>4</sup>Många s.k. esoterikers oklarhet beror på att de utgått från ett felaktigt eller ofullständigt fundamentalsystem eller att de aldrig bemästrat systemet. Hylozoiska systemet är det enda som kan ge både klarhet och fullständiga förklaringar.

<sup>5</sup>Utän sunt förnuft, perspektivmedvetenhet, frigörelse från livs-okunnighetens begrepp och

föreställningar, icke minst från den s.k. semantiken som synes alltmer förlama tänkandet, är det omöjligt förstå det pytagoreiska mentalsystemet. Det kan väl begripas, men frånvaron av instinktiva vissheten att detta är verkligheten, så som den kan uppfattas av människan, omöjliggör verkliga förståelsen. Den instinktiva vissheten är återerinring av latent vetande. Den förstående har en gång varit invigd i någon av de gamla kunskapsordnarna.

<sup>6</sup>Rätt att fälla avfärdande omdöme om hylozoiken har endast den som kan uppvisa dess ohållbarhet på grunder som klarlagts i KOV.

<sup>7</sup>Gång på gång måste man påpeka för dem som studera hylozoiken, att de icke bemästrat den, förrän de visa sig kunna förklara annars oförklarliga företeelser och skeenden, och detta i stor utsträckning.

<sup>8</sup>De, som genast från början komma med invändningar (som de med en smula reflexionsförmåga borde kunna besvara själva), tyckas tro, att de kunna fråga förnuftigt utan att ha bemästrat systemet. De ha tydligen icke insett, att de måste avstå från sitt gamla tänkande och tänka om alltsammans från grunden. Därtill krävs åratals arbete.

### ***1.41 Ur svar på brev***

<sup>1</sup>Din klarläggning av hur ifrågavarande ställe kan misstolkas är upplysande. Vad säger Du om följande formulering: "Smärtsamma erfarenheter av hur sällsynt egenskapen tolerans ännu är lära dem snart nog vara försiktiga med åsikter så fjärran från härskande uppfattningar."

<sup>2</sup>Kanske är jag själv alltför mental och icke tillräckligt emotional för att fatta vad esoteriska kunskapen om verkligheten har att göra med egoism och högmod. Två gånger två är väl fyra, även om Satan säger det.

<sup>3</sup>Jag erinrar mig, att en teosof förebrådde mig för att i DVS "fanns ingenting för känslan". Jag svarade, att känslan icke är någon upplysningskälla och att fullt avsiktligt allt undvikits, som kunde påverka det emotionala och därmed vara övertalning till att tro. Eller vad säger Du om religiösa tanten, som sade, att läran om frälsningens nåd syntes henne mycket mera sympatisk och därför föredrog den framför lagen för sådd och skörd? Trodde hon att livets lagar rättade sig efter hennes uppfattning?

<sup>4</sup>Den, som vill ta anstöt av mina uttryck, har rikliga tillfällen till det i DVS. Talet om eliten, om olika utvecklingsstadier, om hemlig kunskap etc. har retat många. "Men det är i så fall deras eget fel."

<sup>5</sup>Beträffande hemlig kunskap, så komma nya esoteriska ordnar snart att inrättas i alla världsdelar. De i femte naturriket längta efter att få ge oss sin uppfattning av verkligheten och beklaga att kunskapen missbrukas. Det de kunna ge och mänskligheten kan begripa äro de enligt Lagen skyldiga att meddela på sådant sätt att det icke skadar. Också att icke dela med sig är "missbruk av kunskapen".

<sup>6</sup>"Edert påstående hör till de härskande inbillningens och förmäthenhetens hugskott, som ingalunda äro intuitioner utan missbruk av i litteraturen inhämtade fakta."

<sup>7</sup>Svar på brev:

<sup>8</sup>Om Du tror att förakt för filosofi etc. är bevis på latent vetande, så förstår jag, att det vimlar av esoteriker. Men de, som fingo högsta graden i gamla tider, voro ytterst få. Och endast de begrepo esoteriken.

<sup>9</sup>De, som vid talet om återfödelse och skördelag icke genast inse, som en uppenbarelse, att dessa fakta äro fakta, ha icke esoteriken latent. Men därför att de inse det, behöva de icke vara esoteriker, ty dessa fakta ha predikats i Indien i över 30 000 år.

<sup>10</sup>De som höra om återfödelsen ha redan ingått i någon esoterisk sekt (teosofisk, antroposofisk etc.). Att de kritiklöst slukat allt som där sagts, vittnar om tro och icke begripande. Mycket få ha lämnat sekten, därför att de insett misstagen.

<sup>11</sup>Min filosofihistoria bevisar endast att filosoferna ha fel, icke att jag har rätt.

<sup>12</sup>Hur pass oviss Du själv var om att esoteriken var lösningen på tillvarons problem, framgick alltför tydligt av ett samtal vi hade, där Du menade, att åtminstone första delen av DVS var riktig. Har Du glömt det? Mig sade det allt jag behövde veta. Esoteriken kanske i alla fall icke är så enkel, som Du nu plötsligt tycks anse.

<sup>13</sup>Jag förstår Goethe väl, när han säger, "gärna bure jag ännu länge lärarens börda, blott icke lärjungen genast ville bli lärare."

### ***1.42 Att läsa Laurency***

<sup>1</sup>Laurencys båda arbeten DVS och KOV utgöra var för sig ett sammanhängande helt. Har läsaren glömt det som går före, missuppfattar han det som kommer efter. Har han hoppat över en mening, riskerar han att gå miste om något av betydelse för fortsättningen.

<sup>2</sup>Laurencys böcker äro mosaikarbeten, samlingar av aforismer, späckade med fakta och axiomer. Sådana böcker läser man icke så som folk i allmänhet läser. I så fall kan man lämna dem olästa, ty då äro de olästa.

<sup>3</sup>Laurencys böcker läser folk som om de vore tidningsartiklar, sammanvispade på någon timme.

<sup>4</sup>Are Waerland anmärkte på min stil, att den hämmade flytande läsning. Jag svarade honom, att DVS icke bör läsas på det sättet. Den består av aforismer, som man bör stanna inför. Min svårighet bestod i att sammanfoga aforismerna till fortlöpande text.

<sup>5</sup>Laurencys böcker skall icke nybörjaren begära att kunna begripa vid första genomläsningen. Bästa sättet är att uppmärksam och långsamt läsa igenom hela boken upprepade gånger. Vid varje ny genomläsning begriper man alltmer. Man läser den så många gånger, att innehållet blir liksom levande. Sedan kan man låta undermedvetenheten sköta om resten.

<sup>6</sup>Så sönderlästa som människorna äro av all gallimatias, är det ingenting som längre gör intryck och fastnar i minnet. Det ha läsare av DVS klargjort för mig. De som blivit förhörda ha visat att de icke kunna redogöra för innehållet. De flesta veta icke ens vad de läst. Endast några ord eller meningar ha fastnat. Så läser man nuförtiden. "Konsten att läsa."

<sup>7</sup>Vad folk ser i DVS är vad de känna igen. Det andra går dem spårlöst förbi. Det har jag erfårit genom samtal med intelligent personer, som läst boken. Det mesta, som står däri, ha de ingen aning om. Gång på gång har jag måst visa dem, att "det står där", vilket de bestrida, tills jag visat dem stället och de måst erkänna: "det har jag aldrig sett". Det myckna de läst in i boken, som icke står där, utan utgör missuppfattning, är också exempel på hur folk läser.

<sup>8</sup>Mitt väl motiverade omdöme är, att den som icke läst DVS tjugo gånger, långsamt och eftertänksamt, har icke läst den alls. Den är, som en läsare riktigt skrev, "en bok man aldrig blir färdig med". Själv kan jag säga detsamma för egen del.

<sup>9</sup>Min strävan var att ge människorna kontentan av mänsklighetens livserfarenheter. Tidigt gjorde jag till mitt motto: För varje tanke från en annan tänk en själv! Allt man skriver bör enligt Georg Brandes vara "uppslag till debatt", till analys. Därigenom utvecklas också förmågan att tänka själv. De flesta bara säga efter vad de hört och läst.

### ***1.43 Om författarskap***

<sup>1</sup>På otaliga sätt måste man förebygga att det icke blir missuppfattat. Finns någon möjlighet att missförstå, så nog blir det missförstått. Det har alltid varit så och kommer att förbli så. Det verkligt nya tycks vara obegripligt. Man inser ej, att det nya förutsätter en ny grund, som tills vidare saknas. Platon är oförstådd ännu. En esoteriker, som är kännare av litteraturoktorens verk, häpnar över hur litet de förstått av en Shakespeare, en Goethe, en Schiller etc. Hur mycket större risk löper icke en författare i esoterik? De prov han får på hur hans läsare lyckas misstolka tvinga honom att syssla med för kännare idel trivialiteter. Det gäller att förklara som för småbarn.

<sup>2</sup>Ingen bör bli författare före sitt femtionde år. Då först har man samlat tillräcklig livserfarenhet

för att ha någonting att ge.

<sup>3</sup>Ensamhet är nödvändig för högsta prestationsförmåga. Självt fann jag, att jag först på ensamhetens tredje dag kunde skriva något av bestående värde. Det andra fick jag skriva om.

<sup>4</sup>Självt har jag vid inhämtandet av innehållet i de olika ideologierna icke brytt mig om att i detalj analysera argumentens hållfasthet utan nöjt mig med att sakligt och opersonligt konstatera dessa. Alltför många lita på sin analytiska kapacitet och märka icke, att underliggande motiv medverka till förfälskning av analysen. I stället överlämnade jag den saken åt det omedvetna, som fick kombinera och gallra ut. En vacker dag slog syntesen ner i dagsmedvetenheten. Vid kritiska efterprövningen visade den sig hållbar. Bristen i detta tillvägagångssätt är emellertid, att man vid diskussion om problemen icke kan redogöra för hur man kommit till lösningen. Man framstår som ointelligent. Men vad gör det? Man är ju icke dummare för det.

<sup>5</sup>En författare, som ger kunskap om verkligheten och livet, arbetar med tanke på mänsklighetens framtid och öppnar sin famn mot dem som en gång ska förstå honom.

#### **1.44 Om böcker**

<sup>1</sup>Det är särdeles betecknande för "kulturläget" av idag, att allsköns bottenlitteratur får sina förläggare. Denna kan, tack vare reklamen, utgå i stora upplagor och slukas av en desorienterad massa som tror sig därmed bli alltmer bildad.

<sup>2</sup>Böcker, som kunna väcka till en smula eftertanke, till en smula egen reflexion, få inga förläggare. Deras författare, som kanske ägnat ett helt liv åt sitt verk, få trycka det på egen bekostnad och skänka bort upplagan.

<sup>3</sup>Att skriva skönlitteratur – poesi, roman och drama – är enklaste sättet att propagera ideer. Allmänheten kan tydligen icke upptaga ideerna annat än i utspädd dos. Så det var ingalunda märkvärdigt att Nietzsche kunde uppställa som författarregel, att i tio satser säga vad andra säga i en bok, vad andra icke säga i en bok. Det är också det som gör, att folk icke uppfatta vad som står i en bok, som bara ger ideer. De äro så vana vid att slarva över sidorna, att de aldrig reflektera över vad de läsa.

<sup>4</sup>Vanligtvis vittna skönlitterära alster om att diktaren är subjektivist och utgår från sin godtyckliga uppfattning av verkligheten och livet utan aning om verklighetens verkliga beskaffenhet. Han gör propaganda för sina egna illusioner, när han icke nöjer sig med att inetsa de allmänt härskande emotionala illusionerna och mentala fiktionerna. Har han studerat psykologi, så blir det reklam för något av de många psykologiska hugskotten, som det vimlar av i den kuriösa vetenskapliga psykologien.

<sup>5</sup>Ens eget bibliotek bör vara ett referensbibliotek, innehållande endast sådant man ständigt på nytt behöver anlita, böcker man aldrig blir färdig med, utan gång på gång vill läsa om och för varje gång lära något nytt, som man icke sett förut, som man glömt och behövde erinra sig.

#### **1.45 Om pedagogik**

<sup>1</sup>"Exemplets makt" är en, men också bara en, psykologisk faktor i uppfostran. Exemplet verkar på dem som befinna sig på samma utvecklingsnivå men påverkar icke övriga. Denna insikt saknas hos de flesta idealister, okunniga om lagen för medvetenhetsutveckling, ovetande om mänskliga utvecklingsstadier och dessas fundamentala betydelse.

<sup>2</sup>Det värdefulla är icke det vetande man inhämtar i skolor och universitet. Det ersätts snart med nya fiktioner. Det värdefulla är den skolning i logiskt, metodiskt och systematiskt tänkande man kan erhålla. Enbart vetande gör människan till teoretisk stofil inom visst kunskapsområde. Riktig skolning utbildar individen till självständigt tänkande på alla livsområden med förmåga att snabbt tillgodogöra sig det väsentliga (utan belastning med detaljer) av förefintligt vetande på de områden man vill undersöka. Det blir alltid en märkbar brist hos alla s.k. naturbegåvningar (autodidakter), ifall de icke själva kunnat skola sig i s.k. "akademiskt tänkande", med den fond av

allmänbildning man förut automatiskt förvärvade vid universiteten men som tyvärr alltför ofta saknas hos nutidens akademiker med deras ensidiga specialisering.

<sup>3</sup>Att komprimera innehållet i c:a 300 volymer esoterisk litteratur inom några få sidor anse nog många för ett "oförsvarligt tilltag". Så mycket måste utelämnas, att de flesta frågor de okunniga göra sig vid läsningen förbli obesvarade. Egendomligt nog är inställningen sådan, att alla frågor som ej få full förklaring räknas till nackdel för systemet. Emellertid finns tillräckligt med fakta i DVS och KOV för att besvara de mest fundamentala och väsentliga frågorna om verklighetens beskaffenhet och livets mening. De som vilja veta mera få gå till "källorna".

<sup>4</sup>Esoteriska författare äro alltid tacksamma för brev med frågor om sådant läsaren ej förstått. Det hjälper honom med hans arbete att förtydliga framställningen, utfylla luckor med behövliga fakta etc. Det är aldrig lätt att ifråga om esoteriken alltid avgöra vad som bör medtagas eller uteslutas. Särskilt gäller detta så koncentrerade exposeer som DVS eller KOV.

<sup>5</sup>Att en esoteriker måste vägra att besvara en fråga, vittnar om, att frågaren antingen var omdömeslös eller hänsynlös.

<sup>6</sup>En erfarenhet läraren i esoterik ständigt gör är att det icke räcker med att meddela fakta och insätta dessa i riktiga sammanhang. De nya fakta måste gång på gång återkomma, belysta ur olika synvinklar, i olika hänseenden. De upprepningar som förekomma äro resultat av gjorda erfarenheter av hur svårt det tycks vara för läsare att uppfatta, ifall det nya icke ständigt återkommer. "Upprepning är studiernas moder," sade redan de gamla romarna.

<sup>7</sup>De ockulta sekterna vittna också om hur mycket som missuppfattats av det som fått bli exoteriskt. Man måste göra allt för att förebygga dylikt i fortsättningen.

<sup>8</sup>Det fundamentala mentalsystemet måste man först bemästra, innan man går vidare. Att belysa systemets hållbarhet genom att använda det såsom förklaringsgrund på de utan systemet oförklarliga livsföreteelserna tar mycket lång tid. Tills det allmänt antagits, förblir esoterikern ensam om sin uppfattning och får lära sig att vara exoterist bland de "oinvigda".

#### ***1.46 Kommentarer om vissa termer etc.***

<sup>1</sup>Man torde lägga märke till att Laurency gör skillnad mellan metafysik och överfysik. Metafysik hör hemma i filosofien. Den är en okunnighetens spekulering. Överfysik är esoterikens lära om överfysiska världarna, de molekylära världarna inom solsystemet och de atomiska inom kosmos.

<sup>2</sup>I första upplagan av DVS fingo de kosmiska atomslagen sin matematiska beteckning och solsystemets molekylärlag sin egen. I andra upplagan är detta onödigt dubbla betecknings sätt slopat och har indelningen i de 49 atomslagen lagts till grund även för beskrivningen av solsystemet.

<sup>3</sup>I KOV 1.28.5 förekommer sammanställningen vilja-begär och vilja-motiv, vilket föranlett en läsare att påpeka, att motiv finnas även på emotionalstadiet. Man kan tydligen icke uttrycka sig nog klart. Därför bäst skilja på emotionala och mentala motiv. Allt mentalt kan dras ner i det emotionala, så att på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium det rent mentala knappast utgör en procent av medvetenhetsinnehållet. Det säger en del, att Schopenhauer icke upptäckte någon skillnad mellan det mentala och emotionala. Känslan är mentaliserad emotionalitet, och dess sannings- eller verklighetsvärde bestäms av det för begäret eftersträvansvärda.

<sup>4</sup>Termen "gud" hos Laurency är en förkortning av "gudomen, gudomligheten". Termen "gud" har annars alltid missbrukats, varför den borde strykas ur den esoteriska litteraturens ordbok. Termen har oupplösligt förbundits med ett personlighetsbegrepp, varmed idén urartat till grövsta vidskepelse.

<sup>5</sup>I analysen av Steiners historiefilosofi sades i första upplagan av KOV (sidan 290), att Steiners uppgifter böra tagas med en "god portion sund skepsis". Typiskt för läsares uppfattning är, att man trots författaren menat hylozoiken. Då har man icke förstått mycket av innehållet. Finns

någon möjlighet att missförstå, så nog blir det missförstått. En som beträffande hylozoiken är skeptiker är alltför långt borta från verkligheten.

<sup>6</sup>“Den känner sig själv som är medveten om sin gudomlighet.” Detta yttrande, som Laurency flitigt använt, har alltid missförstått. Somliga ha rentav trott, att de känt sig själva därför att man sagt dem, att de äro gudomliga till sitt väsen. För att vara medveten om sin gudomlighet fordras emellertid att ha förvärvat självmedvetenhet i kausalhöljet. Då först vet människan, emedan hon först då kan själv förvärva all kunskap i världarna 47-49 och om sina inkarnationshöljen och dessas olika slag av medvetenhet. Då har hon “lyft Isis slöja”.

#### **1.47 Esoteriken skall tigas ihjäl**

<sup>1</sup>Ingen tidning har vågat recensera, ens omnämna Laurencys två böcker. Fortfarande gäller om hylozoiken det som Blavatsky sade om *Secret Doctrine*: “Den vetenskapsman, som vågar erkänna, att han befattat sig med verket, skall göra sig omöjlig.” Vilket storartat intyg på “forskningens frihet”! Vad menas med tanke- och yttrandefrihet, när de, som inse ett verks förtjänster, icke våga träda fram och vittna därom? Ånyo bekräftas, att det fordras mod för att vara sann. Vad ska kommande släkten tänka därom? Ett är säkert. Något skryt med andens heroer i vår tid lär det icke finnas stoff för.

<sup>2</sup>Jag har till flera bibliotek skänkt böcker av esoteriskt innehåll. Betecknande nog ha dessa aldrig ens upptagits i bibliotekens kartotek utan försvunnit. Om de endast undanstuvats eller om de förstörts, är mig obekant. Frågas: Ha bibliotekarierna rätt att efter behag undandraga allmänheten de böcker biblioteket erhållit såsom gåva?

<sup>3</sup>Laurency skall tigas ihjäl, är uppenbara parollen. Att emellertid åtskilliga litteratörer läst Laurency, framgår av de försåtliga attacker, som ibland komma till synes. En sådan litteratördoktor gjorde sig löjlig över de “heliga” tre- och sjutalen. En annan avhånade talet om “eliten”, undrande var den fanns. En tredje förklarade, att numera finnas inga “auktoriteter”. En fjärde upplyste om att det hette ideologi och icke idiologi. Exemplet kunde mångfaldigas.

<sup>4</sup>Schopenhauer blev ihjältigen under c:a 30 år. Efterkommande kunna roa sig med att konstatera, hur länge det skall lyckas för samtiden att ihjältiga Laurencys verk. Det är samma gamla historia och mänskligheten är sig lik. Sunt förnuft och verklighetskunskap stå icke högt i kurs. Nej, något för fantasien att få frossa på, det kan vara något. Ju galnare, desto bättre.

<sup>5</sup>Den “tro” Christos talade om var “tillit till Lagen”. Av den tilliten ser man ingenting hos dem som utge sig för att tro. Vittna om sina åsikter kan man nog göra, omgiven av sitt skyddsgarde av meningsfränder. Men vittna mot en allmän opinions åsikter är en annan sak. Och det måste den göra som vill vara vägröjare och räkna på att bli mottagen i hjältarnas krets.

#### **1.48 Är esoteriken för tidigt ute?**

<sup>1</sup>I KOV 5.17.11 sägs, att esoteriska mentalsystemet blivit för tidigt publicerat. Man undrar icke över att planethierarkiens majoritet år 1775 röstade emot förslaget att publicera esoteriken. Den har fått rätt i alla avseenden. Hierarkiens åsikt år 1775, att kunskapen skulle komma att avvisas av teologiens, filosofiens och vetenskapens representanter, har tillfullo bekräftats. Det har uppstått en mängd ockulta sekter med ledare som i stort sett saknat förutsättningar förstå och i bästa sällsyntaste fall (Besant och Leadbeater) förhindra missuppfattningen av det vetande som delgivits mänskligheten, lika många förvrängningar som det finns sekter.

<sup>2</sup>Minoriteten hoppades på att tillräckligt många människor hade vetskapen om återfödelse och skördelagen latent för att vid förnyad bekantskap med dessa ideer inse deras riktighet. Därför ville den dels pröva nya sätt att bekämpa fysikalismen, dels hjälpa de sökare som vägrat godtaga härskande ideologier.

<sup>3</sup>Laurency är klart medveten om att såväl DVS som KOV äro före sin tid. Men hylozoiska mentalsystemet bör finnas tillgängligt, dels för dem som förblivit sökare, dels för den stora



massan intellektuella, vilka, när de insett ohållbarheten i härskande ideologierna, börja se sig om efter en hållbar arbetshypotes. De torde bli allt fler under de närmaste hundra åren.

#### ***1.49 Hur esoteriken borde ha först publicerats***

<sup>1</sup>Begagnande mig av allas rätt till egen uppfattning, fullt medveten om egen fåkunnighet, ovetande om alla de faktorer som äro tillgängliga för 45-jag, med all respekt för dessas vishet, har jag undrat, hur det skulle ha sett ut, ifall kunskapen om verkligheten från allra första början (1875) klart utformats i enlighet med Pytagoras hylozoik, såsom t.ex. i KOV 1.4–41, och icke framförts som skedde genom filosofiskt och vetenskapligt okvalificerade författare. De, som hade kunskapen latent, och de äro icke så få, hade då omedelbart insett dess överensstämmelse med verkligheten. De kunde utan att vara flerfaldigt initierade knappast godtaga den så som Blavatsky och Sinnett formulerat den. Angriparna skulle icke ha fått så många möjligheter att förvränga och förlöjliga den. De intresserade skulle icke ha fått så många tillfällen att missförstå och misstolka. Svarta logen skulle icke ha fått sådan chans som nu att misstänkliggöra all esoterik som kvasi och humbug och i allmänna opinionen inetsa detta “axiom”, vilket avskräcker de flesta från att undersöka hylozoiken sådan den numera är framlagd. Hylozoiken skulle icke ha rönt så kompakt motstånd. Man hade sluppit bekämpa de fördomar som likt oöverstigliga berg resas mot den forskande vetgirigheten. Det hade varit lättare att man och man emellan intressera folk att undersöka.

#### ***1.50 Hur esoterisk kunskap borde meddelas***

<sup>1</sup>Det vore högeligen önskvärt att planethierarkien icke meddelade esoteriska kunskapen indirekt genom förmedlare (såsom Blavatsky och Alice A. Bailey) utan direkt genom självständiga forskare såsom fallet var med C. W. Leadbeater. Dessa forskare borde äga både naturvetenskaplig och filosofisk utbildning, så att de kunde avpassa sin framställning efter de akademiskt bildades möjlighet till begripande och förståelse.

<sup>2</sup>Ett annat önskemål är att framställningen föreginges av exakta definitioner av de fundamentala begreppen, så att eventuella felaktigheter i tidigare framställningen av esoteriken klart belystes. Hittills ha de givna definitionerna icke varit exakta utom i Leadbeaters arbeten. Att även dessa definitioner behövde ytterligare preciseras, är påtagligt, så överlägsna de än varit de föregående.

<sup>3</sup>Varken Blavatskys eller Baileys arbeten duga såsom introduktion i esoteriken eller lämpa sig för andra än redan “invigda i mysterierna”. Den använda terminologien är högst otillfredsställande och definitionerna icke sällan missvisande.

<sup>4</sup>Ett tredje önskemål är att sanskrittermerna ersattes med västerländska, att eventuellt använda symboler finge sin exakta uttolkning. Orientaler böra icke skriva för västerlänningar.

<sup>5</sup>Givetvis är det sagda icke avsett såsom kritik av dessa invigdas arbeten. De ha gjort så gott de kunnat med de möjligheter som stodo dem till buds. Tusentals esoteriska fakta ha på detta sätt fått bli tillgängliga. Men det är icke allom givet att kunna insätta dem i riktiga sammanhang i exakt kunskapssystem, vilket är nödvändigt om de ska ge mental klarhet och icke vålla begreppsförvirring och missuppfattningar. Vi borde ha lärt något av de misslyckade teologiska, filosofiska och hittillsvarande ockulta systemen.

<sup>6</sup>Det förefaller som om de lämpligaste framställarna vore skolade mentalister med höljen tillhörande tredje och femte departementen.

#### ***1.51 Plikten att sprida kännedom om kunskapen***

<sup>1</sup>Vad som förvånat mig är att de flesta läsare av Laurencys skrifter, som både gilla och glädjas åt innehållet, som säga sig ha fått en ny syn på tillvaron, ingenting göra för att också andra ska få

del av den. En smula eftertanke, minsta förståelse för Lagen, borde säga dem, att de icke fått kunskapen till skänks för att de ska behålla den för sig själva, att planethierarkien icke vidtagit alla hithörande åtgärder för att de ska kunna sova bättre med boken under huvudkudden.

<sup>2</sup>Missunna de andra att taga del av kunskapen? Våga de icke framstå för andra som frigjorda, självständigt tänkande? Författaren har sannerligen icke skrivit för sådana utan för att skänka mänskligheten detta vetande. Förstå icke läsarna det ansvar som följer av att de icke göra något i gengäld för den kunskap de fått? Då ha de icke förstått mycket av vad de läst. Förstå de icke att de i framtida inkarnationer själva bli ställda utanför? Vad ha de för rätt att få del av något utöver det allmänt godtagna?

<sup>3</sup>“Världens barn äro visare än ljusets barn.” Svårt att förstå? Vad göra de som förvärvat esoterisk kunskap för att sprida den vidare? Men världens barn göra reklam på tusentals sätt för sina fiktioner. Vad har läsarna av DVS gjort för att få den spridd?

### 1.52 Slutord

<sup>1</sup>Den lärjunge, som inkarnerar för att tjäna hierarki och mänsklighet, får alltid själv välja det sätt därför, som han önskar, som bäst passar hans “temperament”, hans förvärvade egenskaper och förmågor. Icke två lärjungar göra det lika. Och hädanefter komma inga att få åberopa sig på någon auktoritet. De konstatera fakta och framlägga dessa i ordnat skick och sedan få de som begripa och de som förstå göra det bästa av det. Det skall bli slut på auktoritetsdyrkan. H.P.B. begick verkligt misstag, när hon skvallrade om sina “mästare”. Hon insåg det också. Som väl var gjorde hon allt för att befria alla utomstående, som icke kunde tjäna saken, från dyrkan av henne eller tilltro till henne. Det är det jag mest beundrar henne för. Hon gick fram med slägga mot alla dogmer, mest de moraliska och religiösa. Törnekronan må man välja. Men man måste noga sörja för att det icke blir någon martyrgloria, kanonisering, helgondyrkan efteråt. Ropa gärna “korsfäst” men låt bli enfaldiga larvet med hosianna och gudsförklaring. Det anstår icke en mänsklighet på hatstadiet.

<sup>2</sup>Själv har jag inga personliga fiender men så många fler sanningens fiender. Dessa kommer jag alltid att bekämpa med sanningens vapen. Den, som bekämpar lögnen i alla dess former, måste räkna med att bli var mans niding. Mina angrepp på religiösa, moraliska, politiska, kulturella, vetenskapliga lögner ha förskaffat mig ett otal fiender. Det är goda tecken.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Laurency* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Fyra*, utgiven 1995.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1995.